



Fotó: Merényi Zita

## Zűrzavarból is lehet új életet teremteni

Szent László királyt ünnepelték Győrben

Szent László ünnepén, június 27-én a Nagyboldogasszony-székesegyházban Felföldi László pécsi megyéspüspök mutatott be szentmisét Veres András győri megyéspüspök, az MKPK elnöke; Pápai Lajos nyugalmazott megyéspüspök; Reisner Ferenc, a Brenner János Hittudományi Főiskola rektora, általános püspöki helynök; Kálmán Imre püspöki irodaigazgató, prefektus és Méry László püspöki titkár koncelebrálásával.

A belülről felállványozott bazilikába hosszú sorban vonult be a szentmise elején a Győri Egyházmegye papsága, a székesegyház székeskáptalanjának kánonokjai, a győri bencés perjelség képviselői és növendékei Sárai-Szabó Kelemen perjellel, valamint a Brenner János Hittudományi Főiskola növendékei.

Veres András köszöntötte a pécsi megyéspüspököt, a paptestvéreket, a közéleti személyiségeket, a város vezetőit, a parlamenti képviselőket, akik megtisztelték jelentetükkel a város fogadalmi ünnepét.

(Folytatás a 3. oldalon)

Ferenc pápa az imáról és a megtérésről

2. oldal

Jó helyen jó kávé

Különleges kávéház nyílt a győri Káptalandombon

8. oldal

„Nézni tanítottál”

Végso búcsút vettek Jankovics Marcelltól

11. oldal



Látogatóban  
Mocsári Károly  
zongoraművész

Az ócsai templom  
rejtett szépségei

Könyv:  
A Székesegyház fejedelme  
Képek, emlékek Moidvából  
és Erdélyből

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és Titkárságának közleményei a 10. oldalon olvashatók

## Sok száz éves sebek gyógyulnak be

Megnyitották

a Székesfehérvári Egyházmegyei Látogatóközpontot

Székesfehérvár, a koronázóváros mindig tartogat meglepetéseket számunkra. Június 26-án, szombaton tartották a Magyar Szent Család nyomában zarándokút fejlesztésének ünnepélyes lezárását és a Székesfehérvári Egyházmegyei Látogatóközpont megnyitóját. Ha valamit ki kellene valóságosan és jelképesen is emelni az épületben látható tárgyak közül, talán egy élő keresztet ábrázoló csodaszép kő lenne az. Smohay András, a Székesfehérvári Egyházmegyei Múzeum igazgatója, művészettörténész tárlatvezetésén megismerhettük e kő történetét.

ez, amit itt kiállítottak. Ez a motívum egy élő kereszt, amely már régóta ismert volt: ez a kőtöredék a püspöki palota kertjének falában volt beépítve már vagy kétszáz éve. Ezt a falat



A látogatóközpont központi termében egy idézetet olvashatunk Prohászka Ottokár püspöktől, amely nagyszerűen kifejezi ennek a helynek a szellemét, üzenetét. „Ha az emberiség új hajnalt vár, és nem akar éjben irányt veszítve botorkálni, oda kell zarándokolnia, hol megtanul a végtelenbe látni, s az örökkévalóságra törni” – a falon lévő idézet alatt látható a kő.

Székesfehérváron az első szent hely az a bazilika, amelyet Szent István király alapított, ahová őt halála után végakarata szerint eltemették – és ennek a bazilikának kis darabja

a barokk korban egyszerű eszközökkel építették, a kor szokása szerint felhasználtak középkori kőmaradványokat is. A mostani építkezéshez ezt a falat le kellett bontani, amit úgy engedélyezett a hatóság, hogy csak óvatos bontással, szakfelügyelet mellett lehetett elvégezni.

Finoman, hozzáértő kézzel Bartos György emelte ki ezt a töredéket a falból, aki néhány nappal később talált még két darabot, amely a törésfelületnél illeszkedik. Így állt össze a teljes kép – élő keresztté, mondhatnánk úgy is: jelképes üzenetné.

(Folytatás a 7. oldalon)

## Egész életemre kiható élmény volt

Farkas Attila gyermekként volt jelen az 1938-as eucharisztikus kongresszuson

A kilencvenkét éves Farkas Attila érseki tanácsos számára örökké emlékezetes maradt az 1938-as budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus. Kilencéves volt, és több tízezer gyerekkel együtt ő is áldozhatott, magához vehette Krisztus testét a Városligetben bemutatott ifjúsági szentmisén. Az akkor megélt élményeiről beszélgettünk vele.

– Kilencévesen Ön is ott lehetett a budapesti eucharisztikus kongresszus ifjúsági miséjén. Mi volt ennek az előzménye?

– Abban az évben, 1938-ban Bicskén éltem a Horthy Miklós-né gyermekotthonban, ami árvaház volt. A gyönyörű Batthyány-kastélyban a számbéki anyaházhoz tartozó keresztes nővérek neveltek bennünket.



– Miért került árvaházba?

– Ennek hosszú a története. Amikor édesanyám várandós volt velem, megbetegedett, az orvosok megállapították, hogy mindkét veséjében kövek képződtek. Ezért idő előtt megindították a szülést, hét és fél hónapra jöttem a világra. Mindössze húsznapos voltam, amikor édesanyám meghalt, nem bírta ki a műtétrel járó megpróbáltatásokat.

(Folytatás a 9. oldalon)

ISSN 0133-1205



21027



9 770133 120548



# Az imában Istennek kell megtérítenie minket, nem nekünk kell megtérítenünk Istent

*Május 26-án a Szentatya folytatta az imádságról szóló katekézissorozatot a szerda délelőtti általános kihallgatás keretében. Arról elmélkedett, hogy biztosak lehetünk abban, hogy imánkat meghallgatja az Isten, és rámutatott arra, miként fogadjuk azt, amikor úgy tűnik, Isten teljesítette kéréseinket. Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk.*

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

Van egy rendkívül súlyos ellenvetés az imádsággal szemben, amely egy mindannyiunk által tett megfigyelésből ered: imádkozunk, kérünk, mégis úgy tűnik, hogy időnként imáink meghallgatás nélkül maradnak: amit kértünk – magunknak vagy másoknak –, nem valósult meg. Sokszor tapasztaltuk ezt. Ha pedig nemes célért imádkoztunk (például közbenjáró imát mondtunk egy beteg ember egészségéért vagy egy háború befejeződéséért), a meg nem hallgatottságot botrányosnak érezzük. Nézzük például a háborúkat: imádkozunk a háborúk végéért, a világ számos részén zajló háborúk végéért, gondoljunk Jemenre, gondoljunk Szíriára, olyan országokra, ahol évek óta, hosszú évek óta háború dúl! Háborúk által megtépázott országokról van szó: mi imádkozunk, de azok nem érnek véget. Hogyan lehetséges ez? „Egyesek abba is hagyják az imádságot, mivel úgy gondolják, hogy kérésük nem talál meghallgatásra” (Katolikus Egyház Katekizmus, 2734).

De ha Isten Atya, akkor miért nem hallgat meg minket? Ő, aki biztosított bennünket arról, hogy jó dolgokat ad gyermekeinek, akik kérik őt (vö. Mt 7,10), miért nem válaszol a kéréseinkre?

Mindannyiunknak van erről tapasztalata: imádkoztunk, imádkoztunk, egy beteg barátért, egy édesapa, egy

édesanya gyógyulásáért, de ők mégis elmentek, Isten nem hallgatott meg bennünket. Ez mindannyiunk tapasztalata.

A Katekizmus jó összefoglalást ad a kérdésről. Figyelmeztet bennünket arra a veszélyre, hogy a hitet nem hitelesen éljük meg, hanem az Istennel való kapcsolatot valami varázslatként működő dologgá alakítjuk. Az ima nem varázspálca: az imádság párbeszéd az Úrral! Amikor imádkozunk, abba a veszélybe eshetünk, hogy nem mi szolgáljuk Istent, hanem azt várjuk, hogy ő szolgáljon minket (vö. KEK 2735). Van tehát egy olyan ima, amely mindig követel, amely saját terveink szerint akarja irányítani az eseményeket, amely nem enged meg semmilyen más tervet, csak a saját vágyainknak megfelelő. Jézus viszont nagy bölcsességgel a Miatyánkot adta ajkunkra. Mint tudjuk, ez az ima csak kérésekből áll, de az elsők, melyeket kimondunk, mind Isten oldalán állnak. Azt kérjük, hogy ne a mi tervünk valósuljon meg, hanem az ő világra vonatkozó akarata. Jobb, ha őt hagyjuk cselekedni: „Szenteltesse meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod” (Mt 6,9–10).

Pál apostol pedig arra emlékeztet bennünket, hogy még azt sem tudjuk, mit kellene kérnünk (vö. Róm 8,26). Kifejezzük szükségleteinket, vágyainkat, olyan dolgokat kérünk, amiket szeretnénk, de nem tesszük fel a kérdést, hogy „ez megfelelő-e vagy



sem”. Pál arra figyelmeztet, hogy azt sem tudjuk, mit kellene kérnünk.

Amikor imádkozunk, alázatosnak kell lennünk: ez az első szempontja a megfelelő hozzáállásnak. Ahogyan sok helyen szokás, hogy a nők fátylat vesznek fel, ha imádkozni mennek a templomba, vagy szenteltvízzel keresztet vetnek, mielőtt imádkozni kezdenek, úgy kell mondanunk magunkban, mielőtt imádkozunk, hogy az történések, ami a legmegfelelőbb, hogy Isten azt adja meg, ami a legmegfelelőbb: ő tudja, mi az!

Amikor imádkozunk, alázatosnak kell lennünk, hogy szavaink valóban imák legyenek, és ne üres beszéd, melyet Isten elutasít. Helytelen okokból is imádkozhatunk: például azért, hogy legyőzzük az ellenséget a háborúban, anélkül, hogy feltennénk a kérdést, vajon Isten mit gondol arról a háborúról. Könnyű felírni egy transzparensre, hogy „Isten velünk”; sokan buzgón bizonygatják, hogy Isten velük van, de kevesen veszik a fáradságot, hogy ellenőrizzék, ők valóban Istennel vannak-e. Az imában Istennek kell meg-

doljunk a kánaáni asszonyra, aki a lányáért könyörög Jézusnál: ennek az asszonynak kitartóan kell esdekelnie, hogy meghallgatásra találjon (vö. Mt 15,21–28). Alázatosan meghallgatja Jézus kissé sértőnek tűnő megjegyzését: nem szabad a kenyeret a kutyák, a kiskutyák elé dobni. De ezt a nőt nem érdekli a megalázás: lányának az egészsége érdeklí. Így folytatja: „Igen, de még a kiskutyák is megeszik, ami az asztalról leesik”, és ez tett-szett Jézusnak. A bátorság az imádságban. Vagy gondoljunk a négy barátja által hozott bénára: Jézus először megbocsátja a bűneit, és csak később gyógyítja meg a testét (vö. Mk 2,1–12). Tehát bizonyos esetekben a dráma feloldása nem azonnali. Saját életünkben is mindannyiunknak van ilyen tapasztalata.

Emlékezzünk csak vissza: hányszor kértünk egy kegyelmet, egy csodát, mondjuk így, és nem történt semmi. Aztán idővel a dolgok rendeződtek, de Isten útja szerint, Isten elgondolása szerint, nem úgy, ahogy mi abban a pillanatban akartuk. Isten ideje nem a mi időnk.

Ebből a szempontból főleg Jairus leányának meggyógyítása érdemel figyelmet (vö. Mk 5,21–33). Egy apa kifutadva fut: a lánya beteg, és ezért Jézus segítségét kéri. A Mester azonnal elfogadja a kérést, de hazafelé menet újabb gyógyulás történik, aztán pedig érkezik a hír, hogy a kislány meghalt. Úgy tűnik, itt a vég, Jézus azonban így bátorítja az apát: „Ne félj, csak higgy!” (Mk 5,36). „Higgy továbbra is”: mert a hit tartja fenn az imádságot. És valóban, Jézus felébreszti a kislányt a halál álmából. De egy ideig Jairusnak sötétségben, pusztán a hit lángjával

kellett járnia. „Uram, adj nekem hitet! Add, hogy a hitem növekedjen!” Kérjük ezt a kegyelmet, azt, hogy legyen hitünk! Jézus az evangéliumban azt mondja, hogy a hit hegyeket mozgat. De csak akkor, ha komolyan hiszünk. Látva a szegények hitét, az ő embereinek hitét, Jézus megadja magát, különleges gyengédség tölti el ez előtt a hit előtt. És meghallgatja.

Azt az imát sem, amelyet Jézus a Getszemáni-kertben az Atyához intéz – „Atyám, ha lehetséges, vedd el tőlem azt, ami rám vár” –, úgy tűnik, az Atya nem hallgatta meg. A Fiúnak fenéig ki kell innia a szenvedés kelyhét. De a nagy-szombat nem az utolsó fejezet, mert a harmadik napon, azaz vasárnap, megtörténik a feltámadás. A gonosz az utolsó előtti nap ura: ezt jól jegezték meg! A gonosz sosem az utolsó nap ura, nem: az utolsó előtti napé, azé az időszaké, amikor legsötétebb az éjszaka, közvetlenül hajnal előtt. Akkor, az utolsó előtti napon érhet minket a kísértés, amikor a gonosz megérteti velünk, hogy győzött: „Látod? Én győztem!” A gonosz az utolsó előtti nap ura: az utolsó napon jön a feltámadás.

De a gonosz sosem ura az utolsó napnak: Isten az utolsó nap ura! Mert az a nap egyedül Istené, az a nap, amelyen az üdvösség utáni minden emberi vágyakozás beteljesedik.

Tanuljuk meg alázatos türelemmel várni az Úr kegyelmét, várni az utolsó napot! Az utolsó előtti nap sokszor nagyon fájdalmas, mert az emberi szenvedés fájdalmas. De az Úr velünk van, és az utolsó napon mindent megold!

**Fordította: Tózsér Endre SP**  
**Fotó: Vatican News**



Emléklappal köszöntötték a Pécsi Karitás harminc éve fennálló csoportjait

*Idén ünnepli megalakulásának 90. és újjászervezésének 30. évfordulóját a Katolikus Karitás. Ebből az alkalomból szervezett a Pécsi Egyházmegyei Katolikus Karitász ünnepséget június 23-án. A nap kezdetén emléktáblát avattak Szalai János címzetes prépost, az újjáalakult pécsi Karitás első igazgatója tiszteletére.*

Bíró László nyugalmazott tábori püspök személyesen is ismerte Szalai János atyát; visszaemlékezésével közel hozta alakját a táblaavatáson jelenlévőkhöz. A pécsi ünnepnap a

püspök számára személyesen is különleges volt, mivel épp pappá szentelésének 47. évfordulójára esett.

A nyugalmazott ordinárius Szalai János alakjának, életpályájának felidézésével párhuzamosan szólt a Karitás pécsi előzményeiről is. A „Vener-művek”, vagyis három helyi hölgy városi segítséggel végezte a szociális munkát, ruhát gyűjtöttek, betegeket gondoztak. A karitás-munka a Balkánon folyt háború alatt kapott igazi lendületet. János atya ekkor érkezett haza Győrből, s bár teológiát szeretett volna tanítani, meglátta ezt a feladatot, és nagyon nagy erővel látott hozzá. Halksza-

## Óriási felelősséggel, nagy odaadással

*Újjáalapítására emlékezett a Katolikus Karitász Pécsen*

vúságát tevékeny voltával ellensúlyozta, már diákkorától kezdve közösségszervező volt: ezzel is „készítette fel őt a Jóisten a szolgálatra”.

Hittanosi is megbecsült emberekké váltak később, pedig az ötvenes években nem volt egyszerű a hitoktatás helyzete. Hamar felismerte azt is, hogy a zsinati teológiát kell hazahozni Magyarországra, ezt ő vitte bele a papnevelésbe, az első papnevelési szabályzatba. „Nagy munkabírási, nagyon következetes ember volt. Ha valaki valamit elvállalt, kihajtotta belőle. Ha dühös volt valakire, akkor is csak annyit mondott, »tücsökbogar«”. Ez volt a legcsúnyább szó, amit használt.”

Szalai János atya teológiai napokat is szervezett, járta a határon túli területeket, s meghívta az ottani ismerőseit, az aktív lelkipásztorokat. „1989-ben minket kevésbé érintett az NDK-s vándorlás, de jött a balkáni háború. Ekkor nagyon nagy hasznát vette a nyelvtudásának. Különböző nemzetközi szervezetekkel vette fel a kapcsolatot, s irányították ide a segítséget. Óriási felelősséggel, nagy odaadással rengeteg embernek segített. Nem hiába kapott minden oldalról

sokféle kitüntetést. Később, nyugdíjas éveiben is figyelemmel kísérte, mi történik a magyar egyházban” – emléttatta a pécsi egyházmegyei karitás-szervezet alapítóját Bíró László.

Felföldi László pécsi megyéspüspök a táblaavatáson arra hívta föl a figyelmet, hogy valójában minden emberi életnek a mélye, a jó emberi érzete a karitász alapjain nyugszik. Ezek közül az egyik a szegénység. „Aki nem érzi magát ebben a világban rászorultnak és szegénynek, az soha nem tud segíteni senkin.”

Ezt követően leplezték le az emléktáblát, mely a pécsi járókelők számára is tanúságul szolgál a Karitás alapításáról és alapítójáról.

A program szentmisével folytatódott a pécsi székesegyházban. Écsy Gábor, a Katolikus Karitás országos igazgatója homíliájában a napi evangéliumhoz kapcsolódva arra hívta fel a jelenlévők figyelmét, hogy „nem hozhat a jó fa rossz gyümölcsöt, sem a rossz fa nem teremhet jó gyümölcsöt; a jó gyümölcs megterméséhez meg kell térnie mindenkinek”.

A szentmisén a pécsi Karitás harminc éve fennálló csoportjait is

emléklappal köszöntötték: a komlói Boldog Salkaházi Sára Karitász Csoportot, a szigetvári Szent Rókus Karitász Csoportot és a pécsi Szent Erzsébet Római Katolikus Plébánia Karitász Csoportját, akik értékteremtő, áldozatos munkájukkal hozzájárultak a Karitás országos hálózatának kiemelkedő tevékenységéhez az újjáalapítástól fogva.

A Dóm Kórtárban az ünnepség keretében megnyílt a Pécsi Egyházmegyei Katolikus Karitász elmúlt harminc évéről szóló kiállítás. „A megjelenített elemek mögött ott vannak a mi kis történeteink, az emlékeink, a támogatóink, az önkénteseink, az imáink és persze a mindennapi kihívásaink” – hangsúlyozta az egyházmegyei karitászigazgató.

A pécsi kiállítás augusztus 26-ig látogatható, hétfőn, szerdán és pénteken.

A Katolikus Karitász jubileumának következő állomása egy kilencven km-es zárandóklát Homokbödöge célállomással, június 30. és július 3. között.

**Besze Erika/**  
**Katolikus Karitás**  
**Fotó: Harasztovics Arnold**



# Zúrzavarból is lehet új életet teremteni

## Szent László királyt ünnepelték Győrben

(Folytatás az 1. oldalról)

A győri megyéspüspök megemléltette, hogy ez a mai a város legjelentősebb ünnepe, hiszen az ősök a földrengés során megtapasztalták Szent László óvó jelenlétét, és megfogadták, hogy a szent erekleyletartóját minden évben különös tisztelettel illetik. A főpásztor köszöntötte Felföldi Lászlót névnapja alkalmából külön is, valamint mindazokat, akik a László nevet viselik.

Felföldi László bevezetőjében azt kívánta, hogy minden találkozás emberrel, Istennel erő, ajándék, ünnep lehessen számunkra. A mai ünnepen Isten készített mindnyájunknak egy üzenetet, egy gondolatot, egy érzést, higgyünk ebben – buzdított a megyéspüspök. – Szent László király is ezekből a találkozásokból merített erőt, és tudott megújulni, továbblépni.

A *Bölcsesség könyvéből* való szakaszban arról hallottunk, Isten hogyan gondoskodik arról, aki hisz benne. Megmutatja neki az igaz utat, megajdja a munkáját, megjutalmazza őt, bőséget ad neki, és oltalmazza őt. Neki juttatja a győzelmet, hiszen a bölcsesség hatalmasabb mindennél: akkor sem hagyja el az igazat soha, ha elárulják, még a börtönben, a bilincsben is vele marad.

Pál apostol *Korintusiakhoz írt második leveléből* való szakasz a jótékonykodásra buzdított, hiszen Jézus is „gazdag volt, de értünk szegénnyé lett, hogy szegénysége által meggazdagodjunk”. Az egyenlőség és a javak kiegyenlítődéseknek eszméjére hívta fel a figyelmet a szentlecke. Az evangélium Szent Máté könyvéből a főparancsról, Jézus új parancsáról szól, mely betölti az addigi törvényt és a prófétákat, Isten, önmagunk és felebarátaink szeretetére hív.

„Szent László király mit üzen a múltból?” – tette fel a kérdést Felföldi László prédi-

kációja elején. Hangsúlyozta, az ünnep az, amiben szeretet van, amiből többként megyünk tovább. Kiemel a hét-köznapiokból, beleültet valamit a szívünkbe.

Vajon mit ültet a szívünkbe Szent László király ünnepén? „Szent István csodálatos alapokat rakott, megmentette a



nemzetet, de ez nem épült tovább” – folytatta a pécsi megyéspüspök, majd azt a képet említette, amikor a ház az alapozás után évekig nem épül tovább, sőt a dudva és a fák benővik. A magyar nemzetben is akkor ugyan elindult az élet, de minden egyre inkább szétesett, bizonytalanná vált. Ebben a zavarban jelent meg Szent László király.

Felföldi László a templom állványaira tekintve megállapította: rendbe kell tenni még a templomot is, mert bár semmi rossz nem történt, mégis vannak dolgok, amelyek javításra szorulnak. Ez átvitt értelemben is igaz minden ember, család, nemzet életére: ezekben is időről időre újat, többet, mást kell elkezdenünk. Szent László üzenete tehát időszerű ma is.

Lovagkirályunk első feladata volt, hogy rendet teremtsen: béke legyen belül, és erős határok kívül. Tudjuk, hogy a legszigorúbb törvényeket hozta, de csak ezekkel lehetett elérhetővé tenni a mindennapokat – folytatta a szónok. – A béke azt jelenti, hogy értelme és értelmes célja van a mun-

kámnak, a szenvedésemnek, a szeretetemnek, az életemnek.

A mindennapi életben sokszor nem találjuk meg belül a békénket, a munkánk, szolgálataink, szeretetünk értelmét – állapította meg Felföldi László püspök. – Sokszor azt gondoljuk, ahogy a béke azt jelenti, minden rendben van, nincs

baj, nincs gond. Pedig Szent László egész élete küzdelem és megpróbáltatás volt. Megértette, hogy a feszültség ellenére meg kell találnia az egyén, a család és a nemzet igazi sorsát.

A fiatalok nem tudnak nemet mondani, nem tudják a határt kijelölni – osztotta meg tapasztalatát a püspök. – Győ-



nyörű céljaik, álmaik vannak, egyetlen dolog hiányzik: a hár, a nemet mondani tudás. Minden egyén, közösség, kapcsolat igenje annyit ér, amilyen nemek vannak benne.

Szent László igent mondott arra, hogy mindent megtegyen, hogy itt élet és nemzet legyen. De ha jobban megismerjük őt, látjuk, hogy kőkemény nemeket tett le, amiket senki nem tudott átlépni. A fiataloknak a nemet csak egy férfi tudja megtanítani, akinek határozottsága van, és ereje. „Mikor édesanyám azt mondta, hogy nem, az egy megbeszélési alap volt. Azt jelentette számomra, hogy újratárgyaljuk a dolgot, és meglátjuk, mi lesz belőle. De ha édesapám azt mondta, hogy nem, az kőfalként állt. Annak ereje volt” – emlékezett vissza személyes tapasztalatára a püspök.

A prédikációban kitért arra is, hogy Szent Lászlót a képeken általában katonaként, lovagként ábrázolják, és a keresztények katonaszerepe nem volt ismeretlen már jóval Szent László kora előtt sem. Szent Pál a börtönben a római katonák mellett elmélkedik azon, mi lesz a krisztusi üzenet sorsa. Látja, hogy a római birodalmat 300 ezer római katoná tartja fenn. Emiatt megálmodja a szívében a keresztény embert: „Öltöttek magatokra Krisztus fegyverzetét.” Szinte egy római katona teljes

fegyverzetbe öltözött alakját vázolja fel a keresztényeknek példaként. A szépért, a jóért, a hitért, a szeretetért tehát meg kell harcolni küzdelmek árán.



Szent László példája megmutatta, hogy zúrzavarból, összeviaskodásból lehet nemzetet, életet, békés családi életet, jövőt teremteni.

A harcot elsősorban önmagunkkal és nem a világgal kell megvívunk: sokszor önmagamtól kell megmentenem az életem. Ha belül nincsenek határok, igazi erők, akkor nem tudom megvédeni magam – hangsúlyozta a szónok. – A férfias kiállásra más területen is szükség van: az emberiség és a magyarság történetében először fordul elő, hogy ilyen erővel kelljen megmenteni a családokat. Szent László is úgy védett minden magyar családot, mintha a sajátja lenne.

A lovagkirály legendájában olvashatjuk azt a csodát, amikor a sziklából vizet fakaszt. Ma Magyarországon, Egházunkon belül ez a csoda vár ránk, hiszen mindenki megláthatja maga körül a szeretet szomjúságától szenvedő embert: a szülők a gyerekeik szeretetszomját, vagy a hitves a hitvesét, aki éhezik a jóságra, szeretetre, biztonságra és erőre. Hogy a sziklából víz fakad, megtörténhet velünk is bármikor – figyelmeztetett a reménytelis lehetőségekre a szónok.

Legyen bátorságunk, hogy a hit által rábízom magam az isteni szeretetre és gazdagságra – buzdított a pécsi megyéspüspök. – A járvány idején a félelem, a bizonytalanság és a zavarodottság volt az úr. A hit sokkal szebbet, jobbat és többet tud kihozni az életünkből. Megkophat mindenki élete, lehet, hogy emiatt már el is

határoztuk, hogy megújítjuk. Ugyanakkor fájdalmas nekikezdeni egy ilyen folyamatnak. Sebek nélkül nem lehet megújítani semmit, sem kapcsolatot, sem közösséget, sem életet. Higgyünk benne, hogy ha Szent Lászlónak sikerült a mélyponton lévő országot megmenteni, akkor a magunk életét is meg tudjuk menteni! Krisztus legyőzte a világot. Nem a vesztesek, hanem a győztesek oldalán vagyunk – hangsúlyozta Felföldi László.

A szentmise végén a körmeneti keresztet az asszisztencia követte. A Szent László lovagrend tagjai vitték a hermát, melyet a koncelebráló atyák, a püspökök, a város elöljárói után az ötagú rézfúvós zenekar, majd a hívek követtek szép számmal. A Káptalandombról indult a körmenet a Bécsi kapu téren át. A városközpontban is mindenki tisztelettel vette körül a szent erekleylejét és az ünneplő híveket.

A Káptalandombra visszatérve a Te Deumot énekeltek együtt a hívek, majd Veres András püspök Szent Lászlónak, Magyarország védőszentjének kezébe ajánlotta Győr városát és az egyházmegye híveit. Isten irgalmas szeretetére bízta a betegeket, szenvedőket; imádkozott azért is, hogy viszály, széthúzás ne keserítse az emberi kapcsolatokat.

Az ünnep a pápai himnusszal, a magyar himnusszal, a *Szózat*tal és a Boldogasszony anyánk kezdetű népénekünkkel zárult.

Vámosy Erzsébet  
Fotó: Merényi Zita

# „Tartsatok ki benne!”

## Papszentelést ünnepeltek Nagykanizsán

Június 26-án, szombaton Varga László kaposvári megyéspüspök áldozópappá szentelte Antal Zsolt és Molnár Ákos papi növendékeket (képünkön jobbra) a nagykanizsai Jézus Szíve-templomban. A főpásztor éberségre, bátorságra, kitartásra, az életszentség elmélyítésére biztatta a szentelendőket, hogy Isten szeretete és szentsége elérje rajtuk keresztül mindazokat, akik keresik őt.

„Kedves Zsolt! Kedves Ákos! – Varga László megyéspüspök szentbeszédében Zsolt és Ákos szentelési jelmondatához kapcsolata gondolatait. – Ez a két mondat, amit szentelési ígérenk választottatok, meghatározza indulásotokat. »Érted! Veled!«: Zsolt választása; Ákosé pedig Lukács evangéliumának 19. fejezetéből: »Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megmentse azt, ami elveszett.«

Eddigi tapasztalatom a saját hivatásomból, hogy még mindig nem

tudtam megélni a maga teljességében a szentelési ígéretet, melyet annak idején a Szentlélek segítségével kaptam. Meghatározza az utamat ma is, s még van mit kibontanom az ígéből, pedig lassan ötven éve próbálkozom vele. Nem kell egyszerre megélni ennek a jelmondatnak gazdagságát, csak ki kell tartani benne.”

Mit mond Zsolt választása? – tette fel a kérdést a főpásztor. – „Érted! Veled!” Érthetjük úgy is, hogy mindent Krisztusért, és mindent Krisztussal. De érthetjük úgy is, hogy mindent értetek, rábízottakért, és mindent veletek.

A Szentlélek bontja ki ennek a gazdagságát, a Krisztussal való személyes kapcsolatod mélységét és gazdagságát és az azokkal való szeretetkapcsolatod mélységét és gazdagságát, akiket hivatásod során az Egyház rád bíz.

„Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megmentse azt, ami elveszett.” Lukács evangéliumában Zakeus megtérésének története végén hangzik el ez a mondat.

Zakeus annyira szerette volna látni Jézust, hogy még a fügefára is hajlandó volt felmászni. A vele való találkozás drámai fordulatot hozott életében, megváltozott. Vendégül látta Jézust, vagyona felét a szegényeknek adta, mindenkit próbált kárpótolni. A többiek botránkoztak, hogy Jézus egy vámos, egy bűnös embernél volt vendégségben. Ekkor hangzik el ez a mondat: „Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megmentse, ami elveszett.”

„A két jelmondat összekapcsolható, hiszen amit Ákos választott, az nem fog menni anélkül, amit Zsolt választott. Jézus nélkül nem működik – emelte ki Varga László püspök. – Ha mélyen megéled az »Érted! Veled!« gazdagságát, akkor biztos, hogy eljutsz azokhoz az emberekhez, akiket a társadalom megvet, ki vet, lenéz, akár a morális állapota vagy szociális, esetleg mentális helyzete miatt.

Az örömhír a szegényeknek szól. Küldetések van! Kérjétek a Szentleket, hogy mindig vezessen benne-



teket ennek a két mondatnak a gazdagságában. Azt kívánom, hogy legyenek bátor, hiteles és szent életű papok.

Az életszentség nem szabadon választott műfaj. Nem olyan, mint mikor bemegyek az áruházba, ahol válogatok, s ha tetszik valami, akkor megveszem. A mennyei Atya akarta ez ránk nézve, ez a hivatásunk, melyet a papságon belül kell megélnünk – buzdította a szentelendőket a megyéspüspök.

A szentmise végén a kaposvári kántorképző végzősei, Edelenyiné Sebestyén Nóra, Eliser Balázs és

Hibszky Dávid vehették át okleveleiket.

\* „Érted! Veled!” – hangzik Antal Zsolt áldozópap jelmondata, aki a kaposvári Szent Kereszt-templomban folytatja szolgálatát.

„Az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megmentse azt, ami elveszett” (Lk 19,10) – szól Molnár Ákos papi jelmondata, aki a nagykanizsai Jézus Szíve-plébánián folytatja szolgálatát.

Forrás:  
Kaposvári Egyházmegye  
Fotó: Kling Márk



A BIBLIA ÜZENETE

## Megbotránkozni Jézusban

Mk 6,1–6

A mai evangéliumban Jézus hazalátogat Názáretbe. Híre megelőzi, hiszen mindenhol róla beszélnek. A hírnév nem mindig pozitív, csodálkozást és nemegyszer irigységet vált ki. Jézust is gyanakodva fogadják, bár elismerik, hogy rendkívüli bölcsesség árad belőle, de nem tudják, hogyan tett szert rá. Magyarázatot keresnek, és nem találnak. A csodálkozás ezért hamar gyanakvásba, méltatlankodásba fordul, sőt botránkozássá lesz. Pedig megbotránkozni rossz dolog, annál már csak botránkoztatni rosszabb. Mindkettőhöz botrány kell.

Mivel okozott Jézus botrányt, amikor nem tett semmi megbotránkoztatót? Három dologgal: először is azzal, hogy tanítani kezdett, és megcsillant a bölcsessége, miközben tudták, hogy a tanításban senki sem volt a mestere. Majd azzal, hogy csodákat tett, amire végképp nem találtak magyarázatot. Végül pedig azzal, hogy mindezt egyszerű munkásként tette: „Nem az ács ez, Mária fia?”

Az evangélista mintegy összefoglalja, mit gondoltak róla a názáretiek: „Megbotránkoztak benne.” Jézus azonban nem botrányhős. Sőt, azt tanítja, hogy bár a botrányok elkerülhetetlenek, rendkívül súlyosan kell megítélni az okozójukat: „Lehetetlen, hogy botrányok elő ne forduljanak. De jaj annak, aki okozza őket. Jobb volna neki, ha malomkövet kötnék a nyakára és a tengerbe vetnék, mint hogy e kicsik közül egyet is megbotránkoztasson” (Lk 17,1–2).

Az irigység okozta botrány a sikeres emberek keresztyje. Ezt még Jézus sem tudta elkerülni. Biztosan szenvedett miatta. *A korintusiakhoz írt második levelében* Pál apostol, miután beszá-

mol a nagyszerű kinyilatkoztatásokról, amelyeket kapott, ezt írja: „tövist kaptam testembe”, ezért nem lehet elbizakodott. A botrány tövise nem csak ott okoz fájdalmat, ahol szúr. Pál megtanulta, hogy „az erő a gyöngeségben nyilvánul meg”.

A sikeres emberekben gyakran felmerül a kérdés: lehet-e otthon érvényesülni? Elismernek-e a szülőföldemen? Sok magyar külföldön, mások ugyan a hazájukban, de a szülőhelyüktől távol élnek az életüket, ott lesznek sikeresek, ott tesznek nagy dolgokat. Gárdonyi Géza nem Egerben született, de ott alkotott és szerzett elismerést.

Jézus is találkozott azzal a jelenséggel, hogy a város, ahol felnőtt, nem tudott mit kezdeni a hírével. Bár büszke lehetett volna rá, mégis inkább botránkozott, próbálta lehúzni magához azzal, hogy ő is csak olyan, mint mi vagyunk, hiszen ismerjük a családját, tudjuk, mivel foglalkozott korábban. Ez a „ki fia, lánya”, „kik a rokonai”, „milyen volt gyermekkorában” pletykálgató mentalitás ma is sok ember életét megmérgezi.

Jézust azonban hiába akarja lehúzni, gúzsba kötni a régi környezete. Ő nem bosszúálló, képes felülemelkedni ezen a bénító vádaskodáson. És bár csodálkozik a hitetlenségükön, nagylelkűen mégis meggyógyít néhány beteg kézrátétellel.

Ma olykor talán okkal, máskor ok nélkül megbotránkoznak az Egyházon és Jézus tanítványain. Ahogy ő maga botránykő volt, ez a sorsa Egyházának is, hiszen nem nagyobb a szolgál uránál (vö. Jn 15,24).

Ternyák Csaba

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

## A Szent Liturgiáról (27.)

A Szent Liturgiában elérkezünk a nagybemenethez, a hívők liturgiájának egyik fontos és látványos mozzanatához. A görög Egyházban a felajánlási menetet jelölik ezzel a névvel. Fontosságát a benne rejlő szimbolizmus különösen kiemeli. Nem csupán arról van itt szó ugyanis, hogy a kenyeret és a bort hétköznapi módon az oltárra visszük, hanem arról, hogy ezt egészen ünnepélyes körülmények között tesszük. Közben Liturgiánk az önkéntes áldozatára jövő Jézust állítja a szemünk elé, amint szenvedései előtt ünnepélyesen bevonult Jeruzsálembe.

Mielőtt a pap (és a diakónus, ha ő is szolgál) elindul a nagybemenetre, a liturgikon előírása szerint „megcsókolja az oltárt, mondván: Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek”. Az oltárcsók itt másodszer fordul elő. Ezzel a bensőséges gesztussal a pap kifejezésre juttatja, hogy lélekben a lehető legközelebb akar kerülni az áldozat helyéhez, amit az oltár jelent. Am ezt nem teheti másként, mint emberileg gyarló személyként, bűnösségének tudatában, ezért csendben így fohászkodik: „Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek”, azaz kéri a megtisztulást. Valóban a lélek legmélyéig kell hatolnia az imának, mert csak a „testi gyönyöröktől és kívánságoktól” megszabadultán, tiszta lélekkel szabad részt venni az áldozat bemutatásában.

Ezt jelzi az előkészületi asztalnál a tömjénezés is: a tiszteltetés és az imádság gondolata mellett benne rejlik a bűntől való megtisztulás vágya is.

**JÚLIUS 4., ÉVKÖZI 14. VASÁRNAP** (Portugáliai Szent Erzsébet, Izabella) – Ez 2,2–5 (*A választott nép ellenszégül a kegyelemnek, de az Ur irgalmas, és prófétákat küld megmentésére.*) – 2Kor 12,7–10 (*Gyöngeségeinkben Krisztus megerősít minket.*) – Mk 6,1–6 (*A názáretiek nem ismerik fel Jézusban a Megváltót, mert nincs hitük.*) – **Zsolozsma:** II. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 220 – ÉE 677, Ho 220 – ÉE 149, Ho 126 – ÉE 598, Ho 270 – ÉE 191.

**JÚLIUS 5., HÉTFŐ** – *Zaccaria Szent Antal Mária áldozópap emléknapja* (Emese, Sarolta, Filoména) – Ter 28,10–22a – Mt 9,18–26.

**JÚLIUS 6., KEDD** – *Goretti Szent Mária szűz és vértanú emléknapja* (Csaba, Til-da, Izajás) – Ter 32,23–33 – Mt 9,32–38.

**JÚLIUS 7., SZERDA** (Apollónia, Villibald) – Ter 41,55–57; 42,5–7a.17–24a – Mt 10,1–7.

## A hét liturgiája

### B év

(Szent Benedek apát, Európa fővédőszentje, Nóra, Lili, Olga) – Ám 7,12–15 (*A prófétákat Isten küldi népe tanítására.*) – Ef 1,3–14 vagy Ef 1,3–10 (*Isten kiválasztott minket Krisztusban a világ teremtése előtt.*) – Mk 6,7–13 (*Az apostolok Krisztustól gyógyító hatalmat kapnak és küldetést az evangélium hirdetésére.*) – **Zsolozsma:** III. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 222 – ÉE 572, Ho 222 – ÉE 144, Ho 127 – ÉE 596, Ho 192 – ÉE 233.

SZENTMISEKOMMENTÁR

## Alleluja

„Az Evangéliumot megelőző Olvasmányt az Alleluja követi vagy egy – a rubrikák által meghatározott – másik ének, amint ezt a liturgikus idő kívánja. Ez az akklamáció önmagában álló szertartás, vagyis cselekmény, amelyben a hívek közössége üdvözli és fogadja az Urat – aki az Evangéliumban majd szól hozzá –, és énekkel megvallja hitét. Mindenki állva énekl az előénekesek, illetve a kántor vezetésével, és adott esetben megismétlik. Az Alleluja verset az előénekesek vagy kántor éneklik. (...) Ha Alleluját veszünk, azt a nagyobbító idő kivételével mindig énekeljük. (...) Az Alleluját, illetve az Evangélium előtti verset, ha nem éneklük, el lehet hagyni” (*A Római misekönyv általános rendelkezései*, 62–63.).

Ez az énekünk is azon kevés liturgikus szövegeink közül való, amelyeket eredeti nyelven, héberül éneklünk. „Áldott legyen Jahve!” – ezt jelenti a szó, amit az ujjongás-

sal átszótt zoltárokból örökölt meg a keresztyén liturgia. Fordítására nincs szükség, hiszen maga a szó a hangulatával, zengésével hordozza Isten dicséretét. Éppen ezért mondhatjuk, hogy éneklésre termett. Másfajta előadásmód, prózai kimondás során erejét veszíti, ezért, amint fentebb olvassuk, ha nem éneklük, talán jobb is, ha elhagyják.

Az Alleluia-dallamok egyik jellegzetessége a gregorián énekben, ahogyan hosszan elidőznek az utolsó „a”-n: ezt hívjuk jubilusnak. Ez olyan, az ember lelkének legmélyéről fakadó ujjongást tesz énekké, amit a Lélek ébreszt bennünk. Szent Ágoston szerint a szívnek azt a mélyről fakadó örömet, ujjongását fejezi ki, amire a szó már nem képes. Ez a nyílt, örvendő éneklés szinte lehetetlenné is teszi, hogy ülve végezzük: fel kell állni hozzá, ahogy fel kell állni annak fogadására, akit Istennek, Jahvénak hívunk ebben az énekben.

Hiszen, ahogyan *A Római misekönyv általános rendelkezéseiben* is olvassuk, az Alleluja éneklése nem pusztá bevezetés, nem csak kísérfőnek, hangulatfestő elem, hanem „önmagában álló szertartás”, ami akkor hangzik el, amikor az evangéliumoskönyvet ünnepélyes körmenetben az ambóhoz viszik, ahonnan az örömhírt meghirdetik majd. A feltámadt Úr vonul be hívei körébe, hogy megszólítsa a körülötte, érte egybegyűlt közösségét. Az evangéliumban megszólaló Úr „Küriosz”, a feltámadt Jézus, akit a keresztyén közösség Messiásnak, Isten fiának ismer el. Ezért szólítja meg azzal a névvel, a Névvvel, amelyet Mózes az égő csipkebokornál kapott: „Áldott legyen Jahve!” Ujjongva Istennek ismerjük el Jézus Krisztust, szavait teremítő ige-ként fogadjuk, amely itt és most létrehozza, amit ki-mond. Ő a mi Urunk és szabaddítónk, neki ujjong a szívünk és ajkunk.

Fehérvári Jákó OSB

A HÉT SZENTJE

## Athosz-hegyi Szent Atanáz

Július 5.

Tehetős és tekintélyes család gyermeke volt. Korán elvesztette szüleit, ezért anyjának egyik rokona nevelte fel. Jó képzést kapott a világi tudományokban is. Már fiatalon Bizáncba került, ahol alapos képzésben részesült. Alighogy felnőtt, igen keresett oktatóvá lett; nyitva állt előtte a tudóspálya. Az aszketikus életre való hajlandósága azonban erősebb volt mindenféle világi becsvágynál. Amikor egy utazása során megpillantotta Athosz hegyét, mélységes vágyódás fogta el, hogy ott telepedjék meg. Hazatérése után Bizáncban megismerte a híres Meleinasz Mihályt, a virágzó kolostor, Kúminasz igumennjét (házfőnökét), és

elmondta neki, hogy szerzetes akar lenni. Életét nemsokára Kúminaszban folytatta. Négy éve után elöljárói „a csendesség nagy harci állapotába” bocsátották, vagyis attól kezdve a lavrától (kolostor) bizonyos távolságban, remeteként élhetett egy parányi cellában, kenyérrel és vízzel, kemény lemondásban.

Hamarosan ismert tanítóvá vált. Áramlani kezdtek hozzá az emberek, s ő kerülni akarta



ezt, így Athosz sűrű erdeibe menekült. A hagyomány szerint itt le-törtt é vált, és arra érzett kísértést, hogy mindent feladjon. Vergődése egy teljes évig tartott. Ebben az időszakban önmagán tapasztalhatta meg a remeteélet veszélyes voltát, és ráébredt, milyen fontos a szerzetesek közösségi élete. A szerzetesi élet két különböző eszménye, a remeteség és a közösségi élet került szembe. „Atanáz a világot hozta fel az Athoszra” – vélték sokan.

Regulájában, amely nem sokkal császári pártfogójának halála után keletkezett, teljesen a közösség áll a középpontban. Számára a közösség *ekklészia*, amely az alapító leg-főbb kívánsága szerint nem más, mint Krisztus testének egysége. A testvéreknek minden-nük közös, a szeretet mindnyájuk egyesítő kö-teléke. Atanáz saját tapasztalatából jól ismerte a magány veszedelmeit, és rájött, hogy az a leghelyesebb, ha a testvérek együtt élnek. Haláláig, amelyet egy baleset okozott, a hegyen maradt.

L. K.

**JÚLIUS 8., CSÜTÖRTÖK** (Edgár, Jenő, El-lák) – Ter 44,18–21.23b–29; 45,1–5 – Mt 10,7–15.

**JÚLIUS 9., PÉNTEK** – *Szent Zhao Rong Ágoston áldozópap és társai vértanúk* (Lukré-cia, Hajna, Vera, Koppány – Ter 46,1–7.28–30 – Mt 10,16–23.

**JÚLIUS 10., SZOMBAT** (Amália, Alma) – Ter 49,29–32; 50,15–26a – Mt 10,24–33.

**JÚLIUS 11., ÉVKÖZI 15. VASÁRNAP** (Szent Benedek apát, Európa fővédőszentje, Nóra, Lili, Olga) – Ám 7,12–15 (*A prófétákat Isten küldi népe tanítására.*) – Ef 1,3–14 vagy Ef 1,3–10 (*Isten kiválasztott minket Krisztusban a világ teremtése előtt.*) – Mk 6,7–13 (*Az apostolok Krisztustól gyógyító hatalmat kapnak és küldetést az evangélium hirdetésére.*) – **Zsolozsma:** III. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 222 – ÉE 572, Ho 222 – ÉE 144, Ho 127 – ÉE 596, Ho 192 – ÉE 233.



# Az égre mutató jel

Erdő Péter bíborossal ünnepelték a kalocsai főszékesegyház felszentelésének évfordulóját

Papi továbbképzéssel és koncelebrált főpásztori szentmisével ünnepelték a kalocsai Nagyboldogasszony-székesegyház felszentelésének évfordulóját június 25-én.

A program az érseki székház elé felállított rendezvény-sátorban kezdődött, ahol Erdő Péter bíboros tartott előadást az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra való készület jegyében. A gyakorlati szempontokat is felsora-



kozható előadás sok fontos információval szolgált a lelkipásztoroknak, akik ezt követően kérdéseikre is választ kaphattak.

A továbbképzésen Szarvasné Vancsura Margit egyházmegyei NEK asszisztens a Kalocsa-Kecskeméti Főegyház-megye sajátos szervezési szempontjairól számolt be.

Ezt követően ünnepi szentmisét tartottak a Nagyboldogasszony-főszékesegyházban, melynek főcelebránsa és szónoka Erdő Péter bíboros volt.

Szentbeszédében a főpásztor a templom fontosságát és szentségét hangsúlyozta.

Krisztus teste az Eucharishtiában áldozat, táplálék és szent jelenlét, amikor a tabernakulumban őrizzük. Ezért szent hely a keresztények temploma. Itt őrizzük Krisztus testét, itt ünnepejük a

kintetünket, majd bizalommal, értékkel tölti be hétköznapjaink világát.

A főpásztor emlékeztetett: a kalocsai székesegyház története Szent István korára megy vissza. Története a magyar nép hányatott sorsát is mutatja. A török időben a vidék szinte teljesen kihalt lett, újra be kellett népesíteni. A templomot már 1738-ban felszentelték, de az építés és ékesítés munkái egészen 1774-ig eltarlottak. Nehéz volt újrakezdeni akkoriban is az életet.

Napjainkban az újrakezdest két tényező akadályozza: az egyik a lakosság számának csökkenése; sikerült az ütemét fékezni, de a növekedést még nem értük el, még mindig elöregedő társadalom vagyunk. A másik tényező az elvilágiasodás; ennek eltérő változatai vannak. A vallást az egyik

úgy szekularizálja, hogy Isten helyébe mást állít, mint például a haladást – de hogy merre van az előre, és miért, azt nem tudja megokolni. Vannak, akik a világmindenséget istenítik, és egyfajta panteizmust követnek – de ha minden Isten, akkor semmi sem az; akkor nincs emberi felelősség, nincs szabadság sem, nincs különbség jó és rossz között sem. De létezik már olyan irányzat is, és népünk körében leginkább ez terjedt el: a szekularizációt is szekularizálja, vagyis nem tesz semmit Isten helyébe, ami értelmes. Csak egyszerűen sodródik napról napra, és nem is érdeklődik az élet nagy kérdései iránt. Ezt nihilizmusnak szokták nevezni – fogalmazott Erdő Péter bíboros.

Ha Krisztussal találkozunk, akkor találkozunk egymással is. Templomaink a reménynek, az összetartozásnak a jelei – emelte ki a főpásztor szentbeszédében, melyet a kalocsai érsekség népéért, papjaiért mondott imádsággal zárt le.

Az ünnepi szentmise végén Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek megköszönte Erdő Péter bíboros szolgálatát, és köszöntötte őt 69. születésnapja alkalmából.

Az ünnepi eseményen felolvasták Bábel Balázs érsek ki-nevező okiratát, melyben Tóth Tamás pápai káplánt, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia titkárát a Szentlélek-ről elnevezett bátmonostori címzetes apáti kitüntetéssel ajándékozta meg, elismerve hosszú évek óta tartó kiváló munkáját a diplomácia, az egyházkormányzat, a tudomány és a lelkipásztorkodás terén.

Forrás: Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye  
Fotó: Koprivanacz Kristóf

# Együttérzés az Egyházzal

Te Deumot ünnepelt a győri Brenner János Hittudományi Főiskola

Veres András megyéspüspök június 18-án Te Deum szentmisét mutatott be a győri Nagyboldogasszony-székesegyházban. A Brenner János Hittudományi Főiskola hallgatói az ünnepi liturgia keretében hálát adtak a 2020/2021-es tanév kegyelmeiért.

Napjainkban a kívülről jövő támadásokra különösen fel kell készülnünk. Olyan politikai és kulturális hadviselés folyik a kereszténység ellen, amely sokak számára szenvedéssel, fájdalommal jár. Már nemcsak a keresztény értékeket támadják, hanem az alapvető emberi értékeket is, gátlástalanul, erőszakosan – fogal-



Szentbeszédében a főpásztor az aznapi szentlecke (2Kor 12,1–10) kapcsán Szent Pál apostolnak az Egyházért érzett felelősségéről beszélt. A szónok párhuzamot vont a most végzett hallgatók és az apostol érzései között.

Vannak, akikből hiányzik a „sensus ecclesiae”, az Egyházzal való együttérzés, így nem látnak túl a saját plébániájuk, egyházközségük határain. „Akkor itt vannak, feltételezem, hogy rendelkeznek ezzel az egyházas érzéssel, és azért végeztek el a tanulmányaikat, hogy nagyobb látószögből láthassanak rá az Egyház egészére és annak igényeire, gondjaira” – szögezte le Veres András püspök.

Szent Pál rendkívül sok fáradságot, szenvedést vállalt az evangélium hirdetéséért. A legnagyobb megpróbáltatást mégis hittestvéreitől kellett elszenvednie, főként a zsidóságból megtért keresztények részéről. A belső támadások mindig jobban fájnak – mutatott rá a főpásztor. – Az Egyházban élni szenvedéssel is jár, ezt mindnyájunknak meg kell tanulnunk. Hordoznunk kell egymás gyengeségeit és bűneit is.

mazott Veres András püspök. – A Katolikus Egyházat jelölték meg célpontnak, mivel az Egyház hűségesen kiáll az alapvető emberi értékek mellett. Csak a gondviselő Istenbe vetett hit őrizhet meg bennünket az igazság útján. A félelem ellen nincs más gyógyír, mint a hit. A hívó ember az Istentől kapott kegyelem által képes felülemelkedni minden megpróbáltatáson – hangsúlyozta a megyéspüspök. Majd így buzdított: „Legyünk sziklaszilárd bizonyossággal, hogy Krisztus Egyháza az idők végezetéig minden külső és belső bűn, gyarlóság, botrány, nehézség és küzdelem ellenére megmarad, mert nem emberi, hanem isteni mű.

Az Isten kegyelmébe vetett biztos, szilárd hit vezesse Önöket a mindennapi keresztény életben is, abban a szolgálatban, amit végzettségük alapján elláthatnak, és amiben az Egyház igényt, kértést fogalmaz meg Önök felé” – mondta prédikációja végén Veres András püspök a Brenner János Hittudományi Főiskola hallgatóinak.

Forrás: Győri Egyházmegye  
Fotó: Kálmán Imre

# Katolikus óvodát létesít a Veszprémi Főegyházmegye Keszthelyen

Közös szándéknyilatkozatot írt alá Udvardy György veszprémi érsek és Nagy Bálint keszthelyi polgármester június 17-én a keszthelyi városházán tartott sajtótájékoztatón. Az eseményen beszámoltak arról, hogy a főegyházmegye óvodát létesít a Balaton nyugati szegleténél fekvő városban.

A főegyházmegye a körülmények, az eszközök és a nevelés módszertana tekintetében is a legmodernebb lehetőségeket igyekszik elérhetővé tenni a katolikus nevelést választó családok számára. Keszthelyen hamarosan megkezdődhet egy csaknem másfél milliárd forintból megvalósuló fejlesztés.

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmegye

Az évtizedek óta üresen álló, rossz állapotban lévő kastélyban, amely a keszthelyi Vásártéren található, óvoda létesül a Ranolder János Római Katolikus Általános Iskola-hoz kapcsolódva. A magas színvonalú ellátást nyújtó, gyermek- és értékközpontú intézmény várhatóan a jövő év végétől várja majd a gyermekeket.

A Veszprémi Főegyházmegye a szülők igényeit szem előtt tartva és a társadalomban vállalt szerepét figyelembe véve intézményfenntartói szerepet is betölt: szociális és oktatási intézményeket működtet. Az egyházmegye igyekszik biztosítani, hogy a családok számára

elérhető közelségben legyen óvoda és iskola, s ennek érdekében készséggel együttműködik az önkormányzatokkal és az intézményfenntartó szervezetekkel.



# Digitális tankönyv

Az Eszterházy Károly Egyetem fejleszti a katolikus iskolák tananyagainak portálját

Digitális tankönyvi felületet fejleszt az Eszterházy Károly Egyetem a Katolikus Pedagógiai Intézet munkatársai által kidolgozott tananyagokhoz. Az erről szóló megállapodást Budapesten, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) székházában írta alá Pajtókné Tari Ilona rektor és Veres András győri megyéspüspök, az MKPK elnöke.

Pajtókné Tari Ilona az eseményen felidézte: az egri egyetem informatikai tudásközpontjának munkatársai gyakoroltak az elektronikus tanulásmenedzsment-rendszerek kialakításában. Ők fejlesztették a Nemzeti Köznevelési Portált, amely tartalmi megújulást eredményezett a köznevelésben. Hozzátette: ismeretes, hogy idén augusztus 1-jétől az Egri Főegyházmegye lesz az intézményfenntartója, s a mostani az első olyan együttműködés, amely a katolikus egyetemmé válás jegyében kötöttik.

Veres András, az MKPK elnöke hangsúlyozta: a Katolikus Egyház a kezdetektől kiemelt figyelmet fordít az oktatásra, amely napjainkban az internet és a modern eszközök segítségével még hatékonyabbá tehető. „Az Eszterházy Károly Egyetemen kidolgozott mód-

szer már bizonyította eredményességét a gyakorlatban, ezért döntött úgy a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia, hogy a magunk tananyagaival részt veszünk ebben a munkában, bevonva a szülőket és pedagógusokat” – fogalmazott.



A várhatóan szeptemberben induló, elsősorban a katolikus iskolák diákjainak és pedagógusainak szóló, de mindenki számára elérhető honlap a tananyagok mellett csaknem harmincféle, önállóan és csoportmunkában véggezhető interaktív feladatot, óravázlatokat és médiatartalmat is kínál majd a felhasználóknak.

Forrás és fotó: MKPK/ Eszterházy Károly Egyetem



# Szent szolgákká kell válnotok

*Állandó diakónusokat szenteltek Vácon*

**Marton Zsolt váci megyéspüspök június 19-én Huszár Attila és Olgyay Bálint személyében két új állandó diakónust szentelt fel Vácon. Az ünnepi szentmisén köszöntötték az egyházmegye jubiláns papjait, köztük a pappá szentelésének 55. évfordulóját ünneplő Beer Miklós nyugalmazott megyéspüspököt.**

A felújítási munkálatok miatt bezárt a váci székesegyház, ezért a piarista templom adott helyet az ünnepi szentmisének, amelyet online is közvetítettek.

Homíliájában Marton Zsolt püspök felidézte, hogy a II. vatikáni zsinat visszanyúlt az Egyháznak ahhoz az ősi hagyományához, amely alapján nős férfiakat is diakónussá szentelnek. Szent Pál Timóteushoz írt első leveléből idézve emlékeztette a szentelendőket arra, hogy mostantól szent titok lesz rájuk bízva: a katolikus hit tisztaságának őrzése és továbbadása. Feladatuk, hogy „az evangélium buzgó, szelíd és imádságos hirdetőivé” váljanak. Az állandó diakónusok hivatása ebben a tekintetben közös az áldozópapokéval, amelyet – a felszentelésben kapott karizma alapján – velük közösen, egymást kiegészítve kell teljesíteniük az Egyház javára. A főpásztor felhívta a leendő diakónusok figyelmét arra, hogy „szent szolgákká kell válniuk”, akik készek akár életüket adni a hívekért. A szentbeszédben megemlékezett a diakónusok feleségeiről is, akik közvetetten szintén részt vállalnak a szolgálatból.

A szentelési szertartás után az új diakónusok megköszönték a püspöknek a lehetőséget, hogy egy csodálatos család tagjaiként elkezdhet életük új szakasza. Olgyay Bálint a diakónusképzés végén így fogalmazott: „Azzal szeretném megköszönni a mennyei Atya kegyelmi ajándékait, hogy véges képességeimmel, de nagy hálával és lelkesedéssel diakónusként eleget teszek a meghívásának.” Huszár Attila ezt mondta: „Célom, hogy úgy szeressem Istent és a testvéreimet, ahogyan ő szeret bennünket: feltétel nélkül. Olyan diakónus szeretnék lenni, aki segít, hogy megvalósulhasson Isten mindenkit üdvözíteni akaró terve.”

A szertartáson a csömöri katolikus templom énekkara végezte a zenei szolgálatot.

A szentmise végén köszöntötték az egyházmegye jubiláns papjait is: Molnár Zsoltot és Urr Zsolt Ipolyt 25. papi jubileumuk, Ország

Tibort 40., Hefler Gábort 50., Szádóczky Károlyt és Miklós Jánost 55. papi jubileumuk alkalmából, valamint a gyémántmiséjét ünneplő Pásztor Győzöt. Marton Zsolt külön köszöntötte a felszentelésének 55. évfordulóját éppen ezen a napon ünneplő elődjét, Beer Miklós nyugalmazott megyéspüspököt.

A két újonnan szentelt diakónus közül Huszár Attila elektronikai műszerész. Informatikus végzettséget szerzett, egy informatikai cég ügyvezető tulajdonosa. Felnőttkorában tért meg felesége és egy meghatározó húsvéti lelki



élmény hatására. Az egyházi szolgálatba egykori pestújhelyi plébánosa, Márton Mihály meghívására kapcsolódott be mint az ifjúsági imacsoporthoz vezetője, ministránsvezető. Családjával 2012 óta él Csömörön, feleségével két felnőtt fiúgyermekük és három unokájuk van. 2015-ben avatták fel akolitusnak, és már a képzés alatt érezte a hívást a diakónusi szolgálatra. Szoros kapcsolatban áll a Cursillo lelkeségi mozgalommal, feleségével együtt tagja a helyi MÉCS közösségnek, gyermekeik révén pedig jól ismerik a Szentjánosbogár közösséget is. Kateketikai tanulmányait az Esztergomi Hit tudományi Főiskolán végezte. Szolgálatát kerekében a Motiváció Képzési Központ munkáját segíti majd a diakónusképzés során.

Olgyay Bálint Csömörön él feleségével és három gyermekével. Többgyermekes, vallásos családból származik. A kecskeméti Piarista Gimnázium elvégzése után a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen szerzett diplomát, majd marketingszakemberként dolgozott közel harminc éven át. 2015-ben avatták akolitus-sá, és már akkor vágyott a diakónusi szolgálatra. Teológiai tanulmányait levelezős hallgatóként az Esztergomi Hittudományi Főiskola kateketika szakirányán végezte. Jelenleg hitoktatóként dolgozik.

Forrás és fotó: Váci Egyházmegye

# Akit Isten lefoglalt magának

*Bemutatjuk Tomaskovity Szabolcsot, a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye újmisést*

Sokan megrökönyödtek, amikor Tomaskovity Szabolcs, aki 2015-ben elnyerte Baja két legnagyobb diákköltőjét – Az Év Diákja-Baja és Az Év Bélás Diákja címet is – a papi pályát választotta. Sámueli történet az övé. A szülei sokat imádkoztak a születéséért, és imájuk meghallgatásra talált. Fiuk született, aki gyerekként folyton templomot és keresztet rajzolt, annak ellenére, hogy a családja, bár istenhitében erős volt, nem élt vallásos életet. Szabolcs még kisgyermek volt, amikor egy alkalommal megkérte az édesapját, hogy menjenek be a misére. „Ez az első gyerekkori templomélményem. Magával ragadott a szakrális tér. Azután elkezdtem misére járni, hitoktatásra is mentem. A kezdeti érdeklődés megerősödött bennem. Hatéves lehettem, amikor kijelentettem, hogy pap szeretnék lenni.”

Ez az elhatározás, amely mások számára akkor csak gyermekes ábrándnak tűnt, végigkísérte Szabolcs életét. Amikor 2003-ban Bajára költöztek, örömmel fogadta az ottani káplán hívását, és elkezdett ministrálni a belvárosi templomban. Aztán sorban következtek a beavatós szentségek. A bérálás után Szabolcs az ifjúsági közösség tagja lett, és bekapcsolódott a plébánia életébe. A III. Béla Gimnáziumban érettségizett, majd rögtön ezután a budapesti Központi Szemináriumban folytatta a tanulmányait. Kiemelkedő eredményeket ért el, így Bábel Balázs érsek Rómába küldte, ahol a Pontificium Collegium Germanicum et Hungaricum növendékeként a Gregoriana Pápai Egyetemen tanult. Rengeteg tapasztalattal és tudással gazdagodott, majd hazatérése után Jánoshalmán teljesítette a diakónusi gyakorlatát. „Szellemileg, lelkileg megerősödtem Rómában, és mindazt, amit ott elsajátítottam, itthon szeretném tettekre váltani. Hívásom az egyházmegyéhez kötődik, ott van feladatom” – fogalmaz.

A világváros után nagy váltást jelentett Jánoshalma, de nem volt ismeretlen számára ez a világ. „Különleges szálak kötöttek ehhez a bácskai településhez. Gyerekkori plébánosom, Tajdina József atya korábban éveken át Jánoshalmán szolgált. Ő hozta létre a Szent Anna Katolikus Általános Iskolát. Annak idején engem is elvitt oda, így nem idegenként érkeztem.”

Szabolcs számára Bácska nem csupán földrajzi fogalom. Családja bunyevác származású,



amit különleges értéknek tart. Megtanulta a nyelvet, mély érdeklődés él benne a bunyevác hagyomány, kultúra és történelem iránt. „Komoly pasztorális lehetőséget látok ebben. Az idősök éltetik a néphagyományt, ránk hagyományozzák a történeteiket. Sokat elmond róluk, hogy 1902-ben, amikor bővítették a katymári templomot, a bunyevácok és a németek elszántan harcoltak érte. Ennyire fontos volt nekik a templom.”

Tomaskovity Szabolcs jánoshalmi szolgálati évéről a Facebook-oldala is sokat elárul. Bejegyzései és fényképei a népi és az egyházi hagyományról, az ünnepekről, az évszakok ritmusában változó tájról, a szentek és az elődök tiszteltéről mesélnek. A járvány idején a személyes találkozás lehetősége beszű-

kült, de Szabolcs így is belekóstolhatott a plébániai életbe. A Magyar Máltai Szeretetszolgálat jánoshalmi csoportján keresztül a gyakorlatban is megélhette a diakóniát, a szeretetszolgálatot. Hittant is tanított, ismerkedett azzal, hogyan kell szólni a gyerekekhez. „Én is nagyon fiatal vagyok még, de az iskolás éveimre visszaemlékezve azt látom, hogy mi egészen mások voltunk, mint a mai gyerekek” – állapítja meg. Úgy érzi, ma rengeteg kreativitásra van szükség ahhoz, hogy át tudja adni a fiataloknak a hitismereteket.

„Sursum corda – Emeljük fel szívünket!”: a szentmiséből választott jelmondata egyúttal a hitvallása is. „A pap Isten embere. Nagyon határozottan kell képviselnie azokat az igazságokat, amelyekről a mai társadalomban élő emberek többsége nem feltétlenül vesz tudomást. A szolgálatommal azt szeretném elérni, hogy bárki, aki bemegy a templomba, lelkileg gazdagodva lépjen ki onnan. Éljük az életünket a mennyei hívás fényében! Sok gond terhel bennünket, és látjuk a nehézségeket, de ha mindenre az égiek vonzásában tekintünk, akkor már itt a földön megérezhetünk valamit a mennyből. Ahogy kedves szentem, Kosztka Szent Szaniszló mondja: „Ad maiora natus sum. – Nagyobbra születtem.” Azaz mindannyiunk élethivatása és egzisztenciája túlmutat az e világi kereteken. Emeljük föl a szívünket, és éljünk a mennyieiek igézetében!”

Trautwein Éva

Fotó: Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye

# „És küldtek. Mentem. Ennyi az egész”

*Aranymisést ünnepeltek a debreceni Szent László-templomban*

**A debreceni Szent László domonkos templomban június 20-án ünnepelték Szenes József aranymiséjét. A helyi közösség jól ismeri a jubiláns lelkipásztort, hiszen számos alkalommal helyettesítette a domonkos atyákat.**

Az ünnepi szentmisén Major Pius OP tolmácsolásában elhangzott Mécs László Csak ennyi az egész című verse.

Szentbeszédében Szenes József emlékeztetett arra, hogy az ószövetségi korban parancs volt: nem jehetsz meg Isten előtt üres kézzel. Az Újszövetségben Jézus kinyilatkoztatta a szívét. A szív az egész embert kifejezi, a szívünkkel kell Istenhez emelkednünk. Ezért halljuk és mondjuk minden szentmisében: „Emeljük fel szívünket – Felemeltük az Úrhoz.”

„Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy mindaz, aki őbenne hisz, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3,16). Az Egyház ebből él. Ebből kell tanulni, erőt meríteni, megújulni az Isten és az ember iránti szeretetben.

Ki a hiteles keresztény? – tette fel a kérdést a jubiláns lelkipásztor. – Aki jól imádkozik, és akit imája így Istenhez kapcsol. A rohanó világban sajnos gyakran megfélemezünk a lelki dolgokról, de mindennap rendeznünk kell az Istennel való kapcsolatunkat, és gyűjtenünk a lelki kincseket, amelyek elvisznek bennünket az Úrhoz. Hiteles keresztényekre van szükség, akik az életükkel példázzák az evangéliumot.

Az Egyház megmarad a világ végéig. Ahogy XII. Piusz pápa fogalmazott: „Az Egyházat bántani és vádolni lehet, de legyőzni nem, mert az ereje Istentől van.” A mi felada-

tunk nem más, mint hogy Isten szeretetparancsának engedelmeskedve hiteles keresztényként éljünk a világban, mert ezzel járulunk hozzá az Egyház megmaradásához – fogalmazott Szenes József.

A szentmise végén Foltin Ernő akolitus mondott köszöntőt.

\*

Szenes József a Jézus Szíve-tisztelet és az Isteni Irgalmasság missziós apostola. Sokat tett a lelkiségek megismertetéséért a debreceni hívek körében is. 2010-ben a Szent László Domonkos Plébániai rendezett Isteni Irgalmasság-konferencia egyik résztvevőjeként beszélt többek között a Faustinum nevű magyarországi társulatról, amelyhez a plébánia hívei közül többen is csatlakoztak.

Havas Lászlóné/  
Szent László Domonkos Plébánia  
Fotó: Kakas Edit





# Az idő kapszula is látogathatóvá vált

Megnyílt az esztergomi bazilika felújítását bemutató tárlat

**Időt-álló címmel az esztergomi Nagyboldogasszony és Szent Adalbert-főszékesegyház panorámatermében június 20-án időszaki kiállítást nyitottak meg, melynek keretében a bazilika jelenlegi felújítását mutatják be a látogatóknak. A tárlat keretében látogathatóvá tették a tavasszal a kupola keresztjéből kiemelt, 176 éve elhelyezett idő kapszulát.**

Magyarország főtemplomának megújulása évek óta tart. Egyre több állvánnyal, elzárt területtel találkozunk az idelátogatók. A keleti homlokzat (a főbejárat és az oszlopcsarnok) már elkészült, a kőfalak, szobrok friss színekben, a régi felületi sérülésektől, szennyeződésektől megszabadítva idézik fel az építetők által megálmodott eredeti szépségüket.

Vajon miként láttak neki a hatalmas, sok évig tartó munkának a szakemberek, milyen kutatásokat végeznek, milyenek a tervek, miként zajlik a kivitelezés? A templomba járó hívek, az ott megforduló turisták és a szakemberek számára is tartalmas válaszokat kaphatunk a tárlat megtekintésével.

Június 20-án délből, a Te Deum-os nagymise után Török Csaba, a főszékesegyház plébániai kormányzója és egyben a Kincstár igazgatója nyitotta meg a kiállítást. Beszédében elmondta, mennyire lenyűgöző látni a rekonstrukcióban közreműködők erőfeszítéseit a nem mindennapi feladat megoldása érdekében. A kupola teljes körű restaurálása okozta eddig a legnagyobb fejtörést. A külső burkolatcserét, a belső fali díszítmények, a stukkók tisztítását, megerősítését úgy kell végrehajtani, hogy közben a liturgikus élet és a turisztikai forgalom ne szenvedjen jelentős hátrányt vagy akadályoztatást. Ehhez a világon egyedülálló állvány-szerkezet épült, melynek koncepcióját, az összeszerelését részletesen mutatja be a kiállítás szöveges, képes és filmes formában. Az idei év nagy szenzációja volt az idő kapszula kiemelése a kupolakereszt szárából, majd annak kibontása. Az 1845-ben elhelyezett dupla falú rézhengert és annak tartalmát is láthatja immár a nagyközönség. A bazilika épülete immár több mint százötven éve áll egy ősi történelmi emlékeket is hordozó dombon, és – ahogya a tárlat címe is megfogalmazza – kiállja az



idők próbáját. A most zajló felújítás további évszázadokra is biztosítja a méltó fennmaradást és a használatot a jövő számára.

Németh Tamás projektvezető építész, tervező hozzászólásában elmondta, hogy valóban nagy kihívást jelent a bazilikán dolgozni, de megtisztelő feladat is. Kellő szakmaisággal és hittel állnak a munkálatokhoz.

Örömmel mutatják meg az eddig lezárt és a folyamatban lévő munkákat az érdeklődőknek.

Kontsek Ildikó művészettörténész, aki az építész Komsa Rékával együtt a kiállítás koncepcióját készítette elő, a bemutatás lehetőségeiről, a megvalósulás részleteiről szolt a jelenlévőknek. Az összetett és nagy mennyiségű tervdokumentáció, a

szakértői anyagok, a munkaközi fotók, a művészi felvételek válogatása, rendszerezése után az egészet érthető, élvezhető formába kellett önteni. A kreatív installáció digitális részét ifj. Straub Dezső tervezte műszakilag és dramaturgiailag. Öt nagy teljesítményű projektor összehangolt működése monumentális, mozgó képi világot fest a mennyezetre. Az egyik fali képernyő a kapszula bontását, míg egy másik az építészeti munkálatokat mutatja. Egy érintőképernyős felületen a rendelkezésre bocsátott valamennyi szakanyagot, tervdokumentációt és fotót végiglapozhatja a téma iránt elmélyültebben érdeklődő látogató. A teljes boltozatos tér berendezése és a táblófalak grafikai tervezése Zalavári Tibor Kálmán munkája. A megjelenített fotókat Mudrák Attila készítette.

A kiállítás jelen formájában közel egy évig lesz látható, majd igazodva a közben elvégzett építési és restaurálási munkálatokhoz új tartalmakkal bővül.

További látogatóinformációk az esztergomi bazilika honlapján érhetők el.

**Forrás: Főszékesegyházi Kincstár**  
**Fotó: Mudrák Attila**

# Sok száz éves sebek gyógyulnak be

Megnyitották a Székesfehérvári Egyházmegyei Látogatóközpontot

(Folytatás az 1. oldalról)

A június 26-i megnyitó ünnepségen a bevezetőben megtudhattuk, hogy új zárandokút jött létre a Székesfehérvári Egyházmegyei, hét állomással Vértessomló, Bodajk

egyesült az első magyar szent család – itt, Székesfehérváron.

Az első magyar szent család tagjai biztosan sokat találkoztak szeretett városukban, Székesfehérváron, és a nép ajkán fennmaradt bodajki zárandoklásainak történetei is

lehetőség, hogy ezt a folyamatot befejezzük. Újjászervezett zárandokúttal az első magyar szent család jelenlétét, üzenetét erősítjük az emberek lelkében.

A Gondviselés másik ajánléka számunkra, hogy egy történelmi emlékhelyen tudjuk fogadni a zárandokokat. A Székesfehérvári Látogatóközpont ugyanis az egykori monostorbástya északi fala köré épült. 1602 augusztusában ezen a helyen törték át a török csapatok a város védelmi vonalát. Sok keresztény katona áldozta itt életét Székesfehérvár s a keresztény világ, a keresztény Európa védelméért. Az ő emléküket is őrzi ez az épület, hogy megjelenésében is tovább szövi a város történelmének szövetét, és begyógyítja a már négyszáz éve tátongó sebeket” – hallhattuk Spányi Antal megyéspüspök gondolatait megnyitó beszédében.

Ha a Lakatos utcában kissé távolabb megyünk, jól láthatjuk, hogy a Prohászka Ottokár püspöknek emléket állító kőszobor falát folytatva készült el az új épület homlokzata. Az a fal épült most tovább, amely a monostorbástya erőt sugárzó kvá-

derköveinek marokans látványához illeszkedve készült el, Shvoy Lajos megyéspüspök szándéka szerint.

Hirtling István színművész a családl, hagyomány, összetartozás egységét emelte ki, aki Soltész Miklós egyházi és nemzeti kapcsolatokért felelős államtitkár köszöntő beszédét tolmácsolta a megnyitó ünnepségen. „»Egy út, hét állomás a magyar szent család nyomában« – hallhattuk és láthattuk a reklámokban. A reklámok között nem ilyen mondatokat szoktunk hallani, olvasni általában. Meggyőződésem, hogy ez a mondat jól érzékelteti a Székesfehérvári Egyházmegye szándékát: a magyar szent család, Szent István, Boldog Gizella és fiuk, Szent Imre példáján keresztül lelki megerősítést nyújtani a ma-



gyar családoknak a sokféle próbatétellel megterhelt mai világunkban.”

A megnyitó beszédek után – melyek során többek között Cser-Palkovics András, Székesfehérvár polgármestere is elmondta gondolatait a projekt kapcsán – Spányi Antal megyéspüspök megáldotta a látogatóközpontot és a megjelenteket.

„Mindenható örök Isten, tőled remélünk oltalmat földi életünk zárandokútján, és tőled kérünk segítséget, amikor bajban vagyunk. Kérünk, áldd meg és szenteld meg ezt az újonnan elkészült épületet, ezt a látogatóközpontot. Távozzék innen a gonosz lélek ártalma és minden viszálykodás. Legyen ez a hely történelmi, kulturális és keresztény értékeink őrzője, hogy mindazok, akik ide ellátogatnak, a régmúlt idők részeseivé válhassanak.”

„A magyar szent család nyomában elindulni annál szebb gesztussal nem is lehetne, hogy a Szent István bazilikájából származó, minden bizonnyal a XII. század közepén készült élő kereszt az, ami a Prohászka-idézetet számunkra közel hozza, és elindít bennünket az úton, hogy keressük azt a helyet, ahol a végtelenbe láthatunk és az örökkévalóságra törhetünk” – hallhattuk a látogatóközpont megnyitóján Smohay András művészettörténésztől.

**Mészáros Ákos**  
**Fotó: Berta Kata,**  
**Mészáros Ákos**



és Székesfehérvár között. A Székesfehérvári Egyházmegyei Látogatóközpont és Kiállítóter új épülete a magyar állam és az Európai Unió támogatásával, „A Magyar Szent Család nyomában tematikus zárandokút fejlesztése a Székesfehérvári Egyházmegyében” című GINOP-projekt keretében készült, Gutowski Robert tervei alapján.

„Tíz évvel ezelőtt ünnepeltük a család évét, aminek kiemelkedő eseménye volt Boldog Gizella ereklyéinek Székesfehérvárra érkezése. Az ereklyéket Szent István és Szent Imre ereklyéje mellé helyeztük, a székesegyház oltárára – emlékeztetett Spányi Antal püspök. – 2011. szeptember 4-én, közel egy évezred után ereklyéiben újra





# Jó helyen jó kávé

*Különleges kávéház nyílt a győri Káptalalomban*

**A spirituális és kulturális élmények gazdagságát kínáló Káptalalomban a Café Collis ad lehetőséget egy jó kávé mellett megpihenni. Fogyatékkal élő embertársaink szolgálják fel a speciálisan ide készített kávét és süteményeket. Június 25-én Veres András megyéspüspök áldotta meg a Győri Egyházmegye új létesítményét.**

Úttörő vállalkozásba fogott a Győri Egyházmegye: 2022-ig hét kiállítóhellyel igazi múzeumi negyeddé nő a Káptalalomb, a Collis Sacer. Most összekapcsolva a kellemest a hasznossal, kávéházat nyitott az egyházmegye. Szükséges, hiszen az idelátogató zárándok és turisták pihenésre alkalmas helyet kell hogy találjanak itt, és hasznos, mert a Café Collisban fogyatékkal élő embertársaink fogják kiszolgálni a vendégeket.

Levente, Fanni, Heni, Lilla, Laura, Gergő és Lőrinc, az első hét munkatárs, akik befejezték tanulmányaikat, itt kipróbálhatják magukat a munka világában. Két mentor, Kadler Marianna és Lányiné Gruber Andrea támogatásával fogják végezni feladataikat. Fehér munkapólóikban mosolygva kínálják a megnyitóra összegyűlt sokaságnak a kávé és a süteményt. Félénken viszik a kis tálcákat a csészekkel, tekintetük egyszerre tükröz nagy figyelmet és örömet. Mentoraik útmutatásával betanultak a feladatba. Dolgozhatnak, ami nekik sorsfordító lehetőség. Nincsenek bezárva a négy fal közé, hasznára lehetnek embertársaiknak, és ezt a feladatot közösségben, kortársakkal együtt végezhetik.

A Gutenberg térről, a Frigyláda szobortól indulva a

Káptalalombra sorban haladunk el a kanonokházak mellett. Szent László szobrával



szemben a 11-es számú házban emléktábla és az 1612-es évszám. Ebben a történelmi környezetben nyílt meg a kávéház. Terasz és két belső tér fogadja a vendégeket. Kávékülönlegességek, Dél-Amerikából importált arabica kávécserjéből a soproni One Eleven kávépörkölő manufaktúrára különleges ízvilágú készítménye, teák, házi gyógynövény- és gyümölcszörpök és helyi készítésű sütemények, illetve sörmanufaktúrában készült palackozott sör képezik a kínálatot.

A Café Collis megnyitója lelkesedéssel tölt el minden

ötletgazdát: Veres András megyéspüspököt, Cseh Sándort, a Győr Egyházmegyei Vagyonkezelő Központ igazgatóját és munkatársaikat.

Megnyitót és megáldást ünnepelelünk. Veres András elmondta, a Café Collis létrehozásával az Egyház nem a vendéglátásban való szerepvállal

rúlt ember valamitől megfosztott, de az a kedvesség, bizalom, amivel felénk fordulnak, a feltétel nélküli szeretet csodája.”

A Café Collis régóta dédelgetett terv – árulja el Cseh Sándor –, de idő kellett, hogy megszülessenek a konkrét tervek, majd a pandémia nehézségei közepette kellett tető alá hoznunk a vállalkozást. Egy hete még nem volt kávégépünk, a csészek két napja érkeztek.

A Café Collisban tizenhárom megváltozott munkaképességű munkatárs fog dolgozni. Feladataikat négy órában végzik, munkájukat két mentor és két felszolgáló segíti.



ti. Ez Győr első fogyatékkal élők által működtetett kávéháza, a létrehozók remélik, hogy a közeljövőben akkreditált munkahellyé tudnak válni.

A munkát heten kezdték. Már meghirdetésekor nagy volt az érdeklődés, hiszen ahogy Mariann mondja, a megváltozott munkaképességűek mintegy 15-20 százaléka tud munkát találni a városban. A másik mentor, aki negyven éven át a győri Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Intézmény munkatársa volt, azt fogalmazza meg, a kávéház szeretetteljes, védett légkörében a fiatalok felszínre tudják hozni képességeiket, megerősödnek, és a későbbiekben akár másutt is tudnak majd munkát vállalni. Cseh Sándor hozzáteszi, várják, hogy híre menjen a kávéháznak, szeretnék, ha az érintet-

valóban közösségre találtak. Mikor elmentek a megnyitóra érkezett vendégek, és elcsendesedett a terasz, az egyik asztal körül Mariann, az egyik mentor vezetésével most a munkatársak ülnek. Falatoznak, beszélgetnek és mosolyognak.

Fanni édesanyja, könnyeivel küszködve meséli: „Úgy érzem, meghallgatásra talált anyukám sok-sok imája, aki fent van már a mennyországban. Szép lehetőség, nagyon örülünk neki.”

Levente édesanyja azt mondja, a Facebookon találtak rá a lehetőségre. „Azonnal jelentkezünk a megadott számon. Fél órát beszélgettünk Mariannal, és rögtön éreztem, itt valami nagyon jó készül. Boldogok vagyunk. Levi húszéves, most kezdődik munkás élete, és pont most kapott egy ilyen nagy lehetőséget. Örülök, hogy láthatóan barátkozik, hiszen neki, mint autistának, pont ez a nehézség. Bízunk benne, hogy itt megtalálja a helyét.”

Veres András búcsúzó gondolataival zárjuk a Café Collis bemutatását: „Reméljük, hogy az idelátogatók felismerik, mi nem egy konkurens kávéházat akarunk működtetni, és kívívjuk azt a figyelmet, hogy itt egyetlen kávéval, süteménnyel segíteni lehet testvéreinknek. Kedves vendégeink! Szóljanak ismerőseiknek: Ha jó kávét akarsz inni, jó helyen, akkor keresd fel a Café Collist!”

**Trautwein Éva  
Fotó: Merényi Zita**

**Ferenc pápa 2020. december 8-án, Szeplőtelen fogantatás ünnepén Szent József-évet hirdetett. Ádám Miklós biblikust, az Esztergomi Hittudományi Főiskola oktatóját arra kérjük, tekintsen végig a Szentírás-szon, és mutasson rá, mi jellemző az apaságra általánosságban, illetve az egyes bibliai személyek életében. A sorozat tizedik részét adjuk közre.**

Jeremiás a szenvedő próféta. Ez már a meghívástörténetben elkezdődik. Bármennyire jelentőségeltjesek Isten szavai arra vonatkozóan, hogy már a születése előtt kiválasztotta Jeremiást a próféta-ságra, és hogy erős ércfallá teszi, amit senki nem tud bevenni, Jeremiást sem ejtették a feje lágyára, látja ő is, hogy mibe csöppen, ha vállalja a küldetést.

Először is: túl fiatal. Ez nem csak illedelmes évdés, hanem súlyos ellenérv. Jeremiás meg sem szólalhat azokon a fórumokon, ahol elvileg egy elfogadott próféta eredményesen hathat a népre az üzenetével. Túl fiatal. A fiataloknak pedig nem szerepük, hogy oktassák az időseket. Egy olyan társadalomban meg pláne nem, ahol a vénnek nem csak életkori megjelölést takar, hanem egy konkrét csoportot, amely a várost vagy akár az országot érintő kérdésekben jelentős befolyással bír. Már az is megtiszteltetés, ha egy nem megfelelő életkorú egyén behallgathat ezekbe a tanácskozássokba, nem hogy még okoskodjon is. Gondoljunk bele, hogyan viszonyulnánk a templomba járáshoz, ha tizen-négy évesek hirdetnék az ígét.

De ott van az a nehézség is, hogy Jeruzsálem népe ostoba. Amikor Jo-

zija megkezdte a vallási és politikai reformokat, remény nyílt arra, hogy Júda, az egyre gyengülő asszír elnyomásból kiszabadulva Yhwh vezetésével és a babiloni sereget támogatva megvalósítsa Isten régi terveit az egy Isten tiszteletére és az ország vallási megújulására vonatkozóan. (Ne gondoljuk, hogy Júda a Kr. e. VII. században monoteista társadalom volt. Néhányan kezdték megérteni, hogy Yhwh az egyedüli igaz Isten, de ők ritkán voltak többségben, és még ritkábban befolyásos pozíciókban.) Egyiptom azonban nem Babilon-párti. Nekik hasznosabb egy gyenge Asszír, mint egy erős Babilon, Júda pedig az Asszíriának nyújtandó egyiptomi segítség útjában áll. Jozija megütközik a fáraóval, és meghal.

A király teste még ki sem hűlt, amikor Júdában már veszik is elő az Astarténak bemutatandó sütiáldozathoz a süti-formázót, Baalnak a füstölőt, Aserának a fogadalmi ajándékokat. A reform úgy múlik el, mint ha soha nem is létezett volna. Istennek pedig elege van. Ekkor tiltja meg először Jeremiásnak, hogy közbenjárjon a népért.

Pedig Jeremiás szereti a népet. Tudja ő is, hogy milyenek, tudja, hogy a változásra vajmi kevés a remény. „Megváltoztathatja-e bőrét a szarcsen, vagy a párdúc a tarka szőrért? És ti, vajon tudtok-e ti még jól tenni?” De attól még szereti őket.

Pontosan tudja, milyen sors vár a városra, de a nép nem képes megtérni. Isten nem engedi, hogy Jeremiás közbenjárással elhárítsa a pusztulást, és ráadásul az Egyiptom-barát országvezetés még Babilon-párti agitációnak is tartja, ami az érkező babiloni seregek fényében hazaárulásnak minősül. Szóval nem elég, hogy túl fiatal, nem imádkozhat a népért, és a város pusztulását kell hirdetnie, még hazaáruló is, amiért kevés híján meg is ölik.

Jeremiás Éli fia. Amikor Dávid halála után Salamon és Adonija trónviszályba keverednek, Joáb és Ebjatar pap Adoniját támogatja. Miután Salamon megszilárdítja a trónt, leszámol Adonijával és Joábbal. Ugyanezt kellene tennie Ebjattárral is, de neki „megkegyelmez”. Életben hagyja, de örökre eltiltja az egész családját az oltárszolgálatról, és Anatotba száműzi. „Így Salamon eltaszította Ebjattárt, hogy ne legyen többé az Úr papja, s beteljesedjék az Úr szava, amellyel Silóban Éli házát megfenyegette.”

Talán még emlékszünk, Pinchász és Hofni miatt Isten kimondja, hogy elveszi Élitől a papságot. Pinchász és Hofni halálának napján Pinchász felesége gyermeket szül, akit Ikbodnak nevez el (1Sám 4,19–21). Később, az 1Sám 14,3-ból értesülünk arról, hogy Achija a pap Saul idején, aki Achitubnak, Ikbod testvérének a fia. Az 1Sám 22,9-ben

Doeg, Saul tisztje azt mondja: „Látam, amint Izáj fia Nobba ment, Achitub fiához, Achimelechhez.” Achimelech Achija. A két név jelentése „bátyám a király”, illetve „bátyám Yhwh”. Mivel azonban Yhwh a király, hiszen a monarchia kezdetén vagyunk, ő pedig rokoni kapcsolatban áll Izraellel (erről is volt már szó, még a sorozat kezdetén), az apa, Achitub pedig stimmel, különösebb nehézség nélkül kitalálható, hogy a két név ugyanazt a személyt jelöli. Amikor Saul megtudja, hogy Nob papjai segítettek Dávidnak, egy híján az összeset megöleti. „Csak Achitub fiának, Achimelechnak egyik fia menekült meg; Ebjattárnak hívták és Dávidhoz menekült.” Így kerül Ebjatar Dávidhoz, akinek hűséges papja lesz, ezért kíméli meg az életét Salamon. De a papi szolgálat gyakorlásától örökre eltiltja, és a földjére, Anatotba száműzi.

Jeremiás könyve pedig ezzel a mondatlal kezdődik: „Jeremiásnak, Hilki fiaának a szavai, aki abból a papi családból származott, amely a Benjamín földjén levő Anatotban lakott”.

Jeremiás emlékszük. Emlékszük Silóra, ahol az átok elhangzott (Jer 7,12; 26,6). Emlékszük az átokra, ami miatt nem járhat közben (7,16; 11,14; 14,11), hiszen az papi feladat, az ő családjá pedig el van tiltva. De emlékszük Sámuelre is (Jer 15,1), az új hajtásra a romokon. Mert amikor

Isten megmetszi a fát, mindig van egy új hajtás. És a megmetszett fa kivirul.

Jeremiás élete kudarc. A nép nem tér meg, a város elpusztul, a zsidókat elviszik a babiloni fogságba, Jeremiást a lázadók magukkal hurcolják Egyiptomba. Mintha Isten minden ígérete kitörlődne a történelem lapjairól. Az ígért földje elveszett, a nép rab, Jeremiás pedig visszakerül a szolgaság földjére, ahonnan Mózes-szel minden elkezdődött.

És mégis. A zsidóság számára ő „a” próféta. Bár Isten háromszor megtiltja neki, mégis ő „a” közbenjáró. A nép Jeremiás miatt érti meg, hogy Yhwh nem gyengének bizonyult Mardukkal, Babilon istenével szemben, hanem olyan hatalmas, hogy még a gigászi babiloni birodalom sem több, mint eszköz a kezében, amikor meg akarja büntetni a népet. Jeremiás hordozza Éli átkát az életében, az egész életében, és bár ő maga szépen lassan összeroskad az átok súlya alatt, közben azzá az anyafölddé válik, amiből az új hajtás végül mégis kinő.

Isten egy alkalommal azt parancsolja Jeremiásnak, mondja meg a népnek, hogy amióta kijöttek Egyiptomból, nem hallgattak Isten szavára. Aztán még hozzáteszi, „(é)s ha ezt elmondod is nekik: nem fognak rád hallgatni”. Isten is, Jeremiás is pontosan tudja ezt. Akkor viszont joggal merül fel a kérdés: mégis mi értelme? A válasz pedig ez: „hátha mégis”. Isten nem adja fel. Nem adta fel akkor sem, amikor kimondta az átkot Éli házára. Bízott abban, hogy egyszer majd „hátha mégis”. És igaz lett. Íme, Jeremiás, Éli fia. A megmetszett fa kivirul.

## MIT JELENT APÁNAK LENNI A BIBLIA SZERINT? (10.)

# Jeremiás



# Egész életemre kiható élmény volt

Farkas Attila gyermekként volt jelen az 1938-as eucharisztikus kongresszuson

(Folytatás az 1. oldalról)

Ezt követően édesapám kivándorolt Franciaországba, néhány évig Párizsban élt és dolgozott, ezalatt engem az anyai nagyszüleim neveltek az óbudai otthonukban. Amikor édesapám hazaérkezett, és hat év özvegység után újra megnősült, egy vidéki tanítónőt vett feleségül, aki mindenhez értett, csak a tanításhoz és a gyerekneveléshez nem. Még velem sem tudott foglalkozni, nemhogy idegen gyerekekkel. Egyébként kedves, tisztességes asszony volt. A nagyszüleimnek három gyerekük volt, édesanyám mellett elvesztették a tizenhat éves fiukat is. Egyetlen gyerekük maradt életben, a nagybátyám, aki egyetemre járt, a tanítása pénzbe került. Ezért felvetették édesapámnak, hogy járuljon hozzá némi pénzzel a nevelésemhez. Édesapám és a mostohaanyám a Paulay Ede utcában laktak, időnként elvittek magukhoz. Mindmáig emlékszem, ahogy egyik este az ágyacskámban feküdtem már és próbáltam aludni, de nem tudtam, mert hallottam, ahogy a nagyszüleim és az édesapám az engem érintő pénzkérdésről beszélgetnek, köntösömrre sorsot vetnek... Édesapámék ifjú házasságok voltak, és nemet mondtak. A mostohaapának a nagybátyja révén jó kapcsolatai voltak a budapesti árvaközponttal, így kerültem a bicskei árvaházba. Édesapámék arra hívatkoztak, hogy a nagyszüleim elkényeztetnek, ezért jót tesz majd nekem a zsámbéki kedves nővérek nevelése. Egyébként az apai nagynéném is hozzájuk

tartozott, Mater Carissima volt. Így kerültem Bicskére. Akkor ezt drámaként éltem meg, mert a nagyszüleimet úgy szerettem, mintha a szüleim lennének. Eleinte sokszor sírtam. A kedves nővérek nem voltak mindig kedvesek, de megpróbáltak minket a jóra és a szépre nevelni, több-kevesebb sikerrel. Így az eucharisztikus kongresszusra is óriási igyekezettel készítették fel minket lelkiileg. Különvontal hoztak fel bennünket Budapestre. A vonaton kis zászlócskákat lengetve, hatalmas lelkesedéssel, cénahangon énekeltük Bangha Béla és Koudela Géza csodálatos eucharisztikus himnuszát: „Győzelemről énekeljen Napkelet és Napnyugat, (...) / Krisztus kenyér s bor színében Úr s Király a föld felett, / forrassz egyé békességben minden népet s nemzetet!”

– **Ösztönösen érezték meg az esemény különleges ünnepléességét?**

– Bár kisgyermekek voltunk, a kedves nővérek lelkiismeretes tanításának köszönhetően tudtuk, hogy milyen gyönyörű ünnepre megyünk. Belénk táplálták a lelkesedésüket. A mi évfolyamunk elsőáldozó volt. Nagyon boldog lettem volna, ha az első áldozásomat a kongresszuson ünnepelehettem volna, de a kedves nővérek – biztos, ami biztos alapon – úgy döntöttek, hogy még a kongresszusra indulásunk előtt, Bicskén legyen az első áldozásunk, az árvaház kápolnájában. Áldozócsüörtök volt az a gyönyörűség nap, amikor vonattal in-



Remélem, hogy a nem hívők közül is lesznek, akikben megmozdul a vágy, hogy jobban megismerjék a krisztusi tanítást

dultunk Budapestre. Itt az ifjúsági nap szentmiséjén is áldoztunk. Nagy öröm volt számomra, hogy a kongresszuson ismét magamhoz vettem az Úr Jézus drágálatos testét. Emlékszem, egy francia bibeos mutatta be a szentmisét, aminek a helyszíne a Hősök terei milleniumi emlékmű volt. Hatalmas élményt jelentett számunkra a Városligeti medrében ülni. Korábban, még amikor a nagyszüleim neveltek, gyakran jártam a tónál. Ezen a napon azonban átvárázsolódott ünnepi, szent helyé. A vizét a munkások leeresztették, és mi, gyerekek és fiatalok töltöttük be a medret. Felfelé tekintettünk, a milleniumi emlékmű középpontjára, ahol a magasban egy külön oltárt emeltek a szentmise bemutatására.

– **Megmaradtak-e Önben érzések erről a csodálatos napról?**

– Az biztos, hogy mindaz a gyönyörűség, amit akkor átéltem, mélyen bevésődött a lel-

kembe. Annál is inkább, mert a zárt közösségből, a bicskei árvaházból végre kiszabadultunk, és így az Úr Jézus mellett találkozhattam a nagyszüleimmel, a hozzátartozóimmal is. A szívem mélyén, gyermekkorom egyik legszebb élményeként őrzöm ennek a napnak az emlékét.

– **Mennyire befolyásolta ez a gyönyörű gyermekori élmény azt, hogy később igent mondott az Úr hívására, és papi szolgálatra lépett?**

– Ha nagyképű akarnék lenni, azt mondanám, hogy ez a hatás volt a meghatározó, de nem egészen így van. A gyermek kisedd módjára éli meg ezeket az ünnepeket. Én már korábban is szinte mindennap „miséztem”, amikor a nagyszüleimnél laktam Óbudán. Összetoltam két kis székecskét, megvolt a kis poharam, ami a kelyhet helyettesítette. A kenyert a nápolyi, a borocskát a tea. Kis oltárt is építettem magamnak, és ha valaki megjelent a misé-

zésem alatt, annak kötelessége volt csendben maradni, és részt venni a misén. Mindez elvezetett engem a misztériumokhoz. A magam módján már nagyon korán kötődtem az Úr Jézushoz. Az óbudai Szent Péter- és Pál-templom szinte a második otthonomná vált, az oltárok meghatározó közelségben voltak hozzám. A szentek szobraival olyan kapcsolatban voltam, mintha a rokonaim lennének, akikkel sűrűn – de vasárnaponként mindenképpen – találkozom. A szívem mélyén már akkor ott volt a papi hivatás csírája. Érdekes volt az is, hogy amikor édesapámék időnként elvittek magukhoz a Paulay Ede utcai lakásukba, én már akkor megbarátkoztam a Szent István-bazilikával. Édesapámék az egyes számú épületben laktak, az első emeleten. Az utolsó ablak a bazilika déli oldalára nyílt, ahol az atyák sűrögték, forogtak. Óriási élményt jelentett nekem, hogy ezt a hatalmas, csodálatos épületet ilyen közelségben láthatom. Vasárnaponként átmentünk a tizenkét órai szentmisére. Honnan is sejtettem volna, hogy a bazilika egyszer majd évtizedekre az otthonomná válik, itt élek, az oltár az én oltárom is lesz, itt fogok misézni, valóságos szentmise áldozatot bemutatni?

– **Milyen érzésekkel várja a mostani, szeptemberi eucharisztikus kongresszust?**

– Ellentmondásos érzéseim vannak. Említettem, hogy mindmáig él bennem az 1938-as kongresszusi élményem.

Kitörölhetetlen az Úr Jézussal való találkozásom élménye. Hálát adok a Jóistennek, hogy az idő múlásával egyre jobban elmélyült a kapcsolatom az Úr Jézussal, az Egyházal. Boldog vagyok, hogy a Jóisten beépítette a kongresszuson szerzett élményeimet a személyiségembe, a papi hivatásom választásába, kibontakozásába. Persze az elmúlt nyolcvanhárom évben rengeteget változott a világ. Most nem érzem az emberekben – még a hívők egy részében sem – azt a felkészültséget, vágyat, ami szükséges lenne ahhoz, hogy megismétlődjön az akkori csoda. Ezzel együtt bízom abban, hogy a kongresszus, az Oltáriszentségben jelen lévő Krisztusnak az állandó jelenléte életre szóló élmény lesz mindazoknak, akik részt vesznek majd az eseményeken. Azt is remélem, hogy a nem hívők közül is lesznek, akikben megmozdul a vágy, hogy jobban megismerjék a katolicizmust, a krisztusi tanítást. Nagyon örülök annak, hogy bár kiírták a pályázatot egy új kongresszusi himnusz megalkotására, végül is maradt az 1938-ra megírt himnusz. Erdő Péter bíboros úr is úgy nyilatkozott a tévében, hogy nincs szükség új himnuszra, hiszen Bangha Béla és Koudela Géza alkotását mindenki ismeri, Budapesttől Csíksomlyóig. Ákossal is egyetértettünk ebben. (Kovács Ákos zenész, dalszerző, Farkas Attila atya lelki gyermeke, a himnusz modern hangszerelését végző csapat irányítója – a szerk.)

**Bodnár Dániel**  
**Fotó: Merényi Zita**

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyében június 26-án tartották a pap- és diakónusszentelést, olajszentelést és a papi ígéretet megújítását. A debreceni Megtestesülés-templomban bemutatott ünnepi szentmisén Palánki Ferenc megyéspüspök áldozópappá szentelte Halász István diakónust, szerpappá Szabó Gábor akolituszt és Keresztes Attila kamilliánus testvért.

A szentelési szertartás előtt Kramperger Zoltán általános helynök szólította a szentelendőket a diakónusi és az áldozópapi szolgálatra, tanúsítva a főpásztor előtt felkészültségüket és a szent szolgálatra való alkalmasságukat. A szeminárium előjárósága hat éven keresztül formálta és segítette a jelölteket a lelki és szellemi előrehaladásban.

A megyéspüspök a szertartás szavaival – „az Úristen és Üdvözítőnk Jézus Krisztus segítségével” – kiválasztotta őket a szerpapság és az áldozópapság rendjére. Ezt követte Palánki Ferenc püspök homíliája, melynek bevezetőjében az ószövetségi olvasmányra utalva a főpásztor hangsúlyozta: Isten meglátogatja az ő népet. Elment Ábrahámhoz, a kiválasztotthoz, és megajándékozta őt (ld. Ter 18,1–15). Ábrahám azt gondolta, hogy megvendégeli a három idegent, akikben felismerni vélte Istent, de valójában ők kaptak ajándékot – amelyet felesége, a kilencvenéves Sára nevetve fogadott, mert hihetetlen volt számára, hogy idős kora ellenére gyermeke legyen.

## „Fölemelem az üdvösség kelyhét”

Pap- és diakónusszentelés Debrecenben

A hihetetlen végighúzódik az emberiség történetén – emelte ki a szónok. – Sokan azért nem hisznek Istenben, mert számukra hihetetlen, hogy Isten eljön a világra, közösséget vállal az emberrel, aki por és hamu. Hihetetlen, hogy az ég és a föld közötti szakadékot át lehet hidalni, de Isten megteszi ezt. Érezzük méltatlanságunkat, azt, hogy szinte lehetetlen az ő közelében lenni, szolgálni, neki kedveset tenni. Isten nem úgy tekint ránk, mint méltatlanokra, hanem szeretettel fordul hozzánk, meggyógyítja a betegeket, a menthetetleneket, a bűn miatt örök halált érdemlő embert.

A papi hivatásra gondolva sokszor érezhetjük méltatlanságunkat, gyengeségünket – fogalmazott a megyéspüspök. – Amikor felteszik a kérdést, miért választottuk a papi hivatást, nehéz rá szavakat találni, mert nem tudjuk megmondani, hogy miért.



Isten szíven talált bennünket, lelkünk legmélyén megérintett, lefoglalt magának. A három fiatal szívében Isten most nagy dolgokat visz végbe. Csak annyit tudunk kimondani, hogy: Uram, nem vagyok méltó... Isten csak annyit kér, hogy fogadjuk el kegyelmét, az ajándékait, legyünk ezekhez hűségesek, és működünk együtt vele. Ha ragaszkodnánk méltatlanságunk tudatához, visszautasítanánk ezeket az ajándékokat, gátat szabnánk emberségünk

korlaton elhangzott elmélkedésére – Henri Nouwen *Ki tudod-e inni a kelyhet?* című könyvére emlékeztet: Valóban ez a kérdés, hogy be tudod-e fogadni Isten ajándékát, aki odaadja magát a kezedbe, azért, hogy megtartsd, fölemed és kiidd, hogy téged tápláljon, és rajtad keresztül eljusson az örömhír, a táplálék a rád bízottakhoz. Nincs más választásunk! – nyomatékosította a főpásztor. – Ki kell inni ezt a kelyhet, az üdvösség kelyhét. Mit ad-

kiteljesedésének – fejtette ki Palánki Ferenc.

Azért vagyunk papok, hogy legyen Eucharisztia. Isten Jézus Krisztusban átlépi azokat a kereteket, amelyeket mi hihetetlennek tartunk. Gyarló emberei szavainkkal megjelenik az oltáron, és kezünkbe adja önmagát, hogy táplálékul kiösszuk őt testvéreinknek.

A főpásztor – utalva Oláh Dénes marosvásárhelyi főesperes egy papi lelkigyakorlaton elhangzott elmélkedésére – Henri Nouwen *Ki tudod-e inni a kelyhet?* című könyvére emlékeztet: Valóban ez a kérdés, hogy be tudod-e fogadni Isten ajándékát, aki odaadja magát a kezedbe, azért, hogy megtartsd, fölemed és kiidd, hogy téged tápláljon, és rajtad keresztül eljusson az örömhír, a táplálék a rád bízottakhoz. Nincs más választásunk! – nyomatékosította a főpásztor. – Ki kell inni ezt a kelyhet, az üdvösség kelyhét. Mit ad-

hatnék én az Úrnak cserébe? Fölemelem az üdvösség kelyhét, és segítségül hívom az Úr nevét. És akkor ő megszólít: Itt vagyok, minden méltatlanságod, gyengeséged ellenére be akarok térni hozzád, a vendéged akarok lenni egy egész életen át, hogy majd te egy örökkévalóságon át lehess az én vendégem.

Isten megajándékoz benneteket, és azt akarja, fogadjátok be őt; engedjétek, hogy kitágítsa szíveteket, hogy képesek legyetek azzal a szeretettel szeretni, amellyel ő szeret benneteket. Ezt a szeretetet nem lehet kiérdemelni, ez van. Erről, a létezésről, a szeretet létezéséről kell tanúságot tennetek – mondta a szentelendőknak a főpásztor. – Akkor fogunk isteni szeretettel szeretni, ha napról napra kiösszuk minden szentmisében az Úr kelyhét, elte-lünk vele, és a szívünkön túlcsorduló szeretetet megosztjuk embertársainkkal.

Köszönöm az ünnepet, köszönöm, hogy vagytok, Istennek hiteles tanúi és munkatársaink lesztek, szolgálva Istent, valamint a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyében élő népet – zárta homíliáját Palánki Ferenc püspök, majd a szentelési szertartás következett.

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye hagyományaként a szentmise végén az újonnan felszentelt pap áldásban részesítette Palánki Ferenc megyéspüspököt és Bosák Nándor nyugalmazott püspököt.

**Forrás: Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye**  
**Fotó: Szabó Dávid**



## A MAGYAR KATOLIKUS PÜSPÖKI KONFERENCIA ÉS TITKÁRSÁGÁNAK KÖZLEMÉNYEI

*A gyónási titoktartásról és a gyermekvédelmi intézkedésekről*

A sajtóban megjelent hírek pontosítása és téves értelmezések elkerülése érdekében fontosnak tartjuk jelezni, hogy miután Vadai Ágnes frakcióvezető-helyettes asszony (DK) 2021. június 16-án sajtótájékoztatót tartott a budapesti Szent István-bazilika előtt, az ott elhangzottakkal kapcsolatban június 21-én levélben kereste meg a Magyar Katolikus Püspöki Konferenciát. Megkeresésére a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia június 22-i válaszában, amelyet a testület titkára jegyez, a következőkre hívta fel a figyelmet:

Magyarország Alaptörvénye és a vonatkozó jogszabályok értelmében minden egyházi személyre, illetve egyházi intézményben dolgozóra ugyanazok a büntetőjogi szabályok vonatkoznak, mint mindenki másra. A törvényjavaslat e rendelkezésekkel ellentétesnek tűnik – például Magyarország Alaptörvénye XV. cikk: A törvény előtt mindenki egyenlő; T) cikk: Jogszabály nem lehet ellentétes az alaptörvénnyel.

Frakcióvezető-helyettes asszony levelében felhívta a figyelmet Ferenc pápa vonatkozó rendelkezéseire is. Udvarias válaszában az MKPK titkára biztosította frakcióvezető-helyettes asszonyt, hogy a pápa ezen rendelkezéseit a Konferencia ismeri és magára nézve kötelezőnek tartja, beleértve a gyónás szentségére vonatkozó titoktartást is, amely Ferenc pápa szerint sem képezi vita tárgyát. Az MKPK gyermekvédelmi intézkedéseiről, így többek között egyetemi szintű, akkreditált gyermek- és ifjúságvédelmi képzéseiről több évre visszamenőleg tájékozódhat frakcióvezető-helyettes asszony oldalainkon (pl. [katolikus.hu](http://katolikus.hu), [bt.ppk.hu](http://bt.ppk.hu)).

A fentiek alapján az általa kért konzultációt a Konferencia nem tartja indokoltnak.

Egyebekben a most történtek kapcsán kénytelenek vagyunk szót emelni a más vallásoktól és foglalkozási csoportoktól eltérő bánásmódra irányuló diszkrimináció ellen. Ahogyan az MKPK június 2-án kiadott közleményében is említette, nem szolgálja az áldozatok és a társadalom érdekeit, ha egyéni és családi tragédiákat hangulatokeltető szalagcímekben, illetve egész közösségek, egyházi és világi hivatások megbélyegzésére, lejáratására – rövidtávú politikai haszon érdekében – használnak fel. Ez különös tiszteletlenség az érintettekkel szemben.

MKPK Titkársága

*A járványügyi rendelkezések további enyhítése*

Örömmel értesültünk a járványügyi helyzet javulásáról, ezért – figyelembe véve a szakemberek véleményét, valamint tekintettel a beoltottak magas számára és a Covid-19-járvány miatt életben lévő korlátozások további enyhítésére – Egyházunk sajátosságait szem előtt tartva, korábbi intézkedéseinket módosítva, 2021. július 4-től kezdődően az alábbi módon rendelkezünk:

1. Mostantól nem kötelező zárt térben sem a maszk viselése, figyelemmel kell lenni azonban az esetlegesen még életben lévő járványügyi korlátozásokra.
2. Nem kötelező érvényűek azok a liturgikus korlátozások sem, amelyek kizárólag a járvány miatt léptek életbe, hacsak a területileg illetékes megyéspüspök másként nem rendelkezik.
3. Továbbra is felelősen és körültekintően kell eljárni, figyelembe véve az aktuális járványügyi előírásokat, különös tekintettel a fertőtlenítőszeres használatára. Áldoztatáskor a kézfertőtlenítést továbbra is ajánljuk.

Az *egyházi törvénykönyv* 838. kánonja értelmében az egyes megyéspüspökök, illetve akik a jogban velük egyenlő elbírálás alá esnek, ettől eltérő rendelkezéseket is hozhatnak.

Jelen rendelkezés Magyarország latin szertartású egyházmegyéire érvényes.

Szeretnénk újfent köszönetet mondani mindenkinek a helytállásért ebben a rendkívüli helyzetben. Imádságos lelkülettel figyeljünk továbbra is egymásra.

Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

**Pólók kaphatók az Új Ember webáruházban és az Új Ember könyvesboltban**

1053 Budapest, Ferenciek tere 7-8. (Kárpátia-udvar)  
Telefon: (06/1) 266-0845 | [bolt.ujember.hu](http://bolt.ujember.hu)

**ADÁSVÉTEL**

**KÖNYVEKET** vásárolok gyűjteményembe. T.: 06/20-341-9106

**ÁLLÁS**

**KÁNTORI ÁLLÁST** vállal zenetanárnő bárhol vidéken. T.: 06/1-335-5816

**ÉLETJÁRADÉK**

**HA ANYAGI GONDJA VAN**, és kevés a pénze az élethez, életjáradéki szerződést kötnék Önnel ingatlanért cserébe, ottlakás nélkül. Nagy összegű készpénzt és havi járadékot kínálok. Leinformálható család vagyunk. T.: 06/20-941-6368

**KIADÓ**

**BUDAPESTEN, A NYUGATI PÁLYAUDVAR KÖZELÉBEN** liftes ház 3. emeletén, 36 nm-es, egyszobás, álló galériás, bútorozott, felszerelt lakás egy vagy két nemdohányzó diáklánynak vagy fiatal párnak, 180 eF/hó + közös költség + 2 hónap kaució díjért hosszú távra kiadó. Állatot nem lehet hozni. Közjegyzői szerződés aláírása után költözhető. Érdeklődni: 06/20-373-7090

**RÉGISÉG**

**EGYKORI PIARISTA** diák antikvitása régiséget vásárol. T.: 06/20-980-7570

**ZARÁNDOKLATOK A VIA SACRA-VAL:****ZARÁNDOKLAT MÁRIACELLBE**

2021. július 23-25. | 3 nap | 49.900 Ft/fő

Lelkivezető: **Deák Csaba** parókus

**ZARÁNDOKLAT ERDÉLYBE**

2021. augusztus 5-9. | 5 nap | 74.900 Ft/fő

**LOURDES-I ZARÁNDOKLAT**

2021. augusztus 17-22. | 6 nap | 169.900 Ft/fő

Lelkivezető: **Fernandes Loyd** verbita atya

**ASSISI SZENT FERENC NYOMÁBAN**

2021. augusztus 18-22. | 5 nap | 124.900 Ft/fő

Lelkivezető: **Kercza Sztrik** ferences atya

**OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN**

2021. augusztus 23-29. | 7 nap | 164.900 Ft/fő

Lelkivezető: **Virth József** kapucinus atya

[www.viasacra.hu](http://www.viasacra.hu) | +36 20 500 5050

**PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT**, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI. kerület, Andrásy út 16. T.: 06/1-266-4154 – nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra között.

**TÁRSKERESŐ**

**172/45 ÉVES NŐ** Budapestről, illetve Pest megyéből megismerkedne férfival, házasság céljából. T.: 06-30/476-4099 a délutáni órákban.

**SZOLGÁLTATÁS**

**FOGSOROK**, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

**TÖBB ÉVTIZEDES** tapasztalattal vállalkozó ólomüvegablakok restaurálását, tervezését, kivitelezését. Tóth Erzsébet tel.: 06-20-438-5993; [www.uvegfestes-stainedglass.hu](http://www.uvegfestes-stainedglass.hu)

**TRADICIONÁLIS HARANGOK ÖNTÉSE**

GOMBOS MIKLÓS ÉS FIA, FERENC

Ref.: [www.harangontes.hu](http://www.harangontes.hu)



Cím: 2162 Órbottyán, Rákóczi u. 134. Pf. 10.  
Mobil: +36 30 948 9575 | +36 30 728 8161

Tel.: +36 28 360 170

E-mail:

[gombosmi@harangontes.hu](mailto:gombosmi@harangontes.hu) | [info@harangontode.hu](mailto:info@harangontode.hu)

**IMAÓRA**

**Kútvölgyi Szűz Mária Engesztelő-kápolna:** engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltárszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: 1125 Budapest, Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig)

**Csobánka-Szentkúton** a régi hagyományokhoz híven folytatódnak a nagy múltú elsőszombati szentmisék. 2021. május 1-jétől október hónapig minden első szombaton a Szentkúti kápolnában fél 11-kor kezdődő ünnepélyes engesztelő rózsafüzér-imádságra és a 11 órakor kezdődő szentmisére várják a zárandokokat a festői szépségű Mária-kegyhelyen. A kegyhely Sárkány Boldogasszony-napi búcsúját az ünnep másnapján: július 3-án, az első szombati szentmisén, 11 órakor tartjuk.

**„Van egy jó hely, oda megyek, Le-  
rakom ott a terheket!” A Szent Imre-kápolna Szeretetláng imacsoportja** örömmel értesít minden érdeklődőt, hogy több mint egy év után, július 1-től újra a kápolnában engesztelőnk, imádkozunk. Istennek legyen hála! Honlapunkon [www.szeretelang.info](http://www.szeretelang.info) hu keresztül elérhetőek vagyunk. Programjaink: 2021. július 1., csütörtök 17 órakor szentmise, 18 órakor szentségimádás, szeretetláng-imaóra. Július 2., péntek 17.30 órakor Feltámadás útját (Öröm útja) járjuk. Július 5-én, hétfőn kápolnánk szentségimádási napja. 10 órától 17 óráig, az Oltárszentségben jelenlévő Jézus Krisztus várja mindazokat, akiknek van megköszönni valójuk, van kérésük, és szánunk időt egy kis csendes beszélgetésre az Úrral. 17 órakor kápolnánk igazgatója szentmisét mutat be. Július 15-én, csütörtökön

kön 17 órakor szentmise, 18 órakor szentségimádás lesz édes Hazánkért! Minden magyar imádkozzon minden magyarért! Szeretettel várunk!

**Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért:** 2021. július 6., kedd; augusztus 6., péntek; szeptember 6., hétfő; október 6., szerda; november 6., szombat; december 6., hétfő. A boldoggáavatási szándékra mondott szentmiséket 7 órakor, a Magyar Katolikus Rádió adásával egy időben a Szent István Rádió is közvetíti a budapest-városmajori Jézus Szíve-templomból.

**A Boldogasszony Imaszövetség** tagjai a kért imaszándékok mellett rendszeresen másét is fohászkodnak égi Édesanyánkhoz a hét minden napján: hétfőnként az egyedülállókért és a magányosokért, keddenként a katolikus oktatási intézményekért és a fiatalokért, szerdánként az állami és az egyházi vezetőkért, péntekenként az idősekért, a betegekért és a szenvedőkért. Továbbra is szeretettel várják a híveket a tagok sorába. Csatlakozni az egész év folyamán bármikor lehetséges. Bővebb információ: <https://pecsi.egyhazmegye.hu/cimke/imaszovetseg>

**Virrasztó imaóra – matutínium** (énekelt zsoltosma) a Kútvölgyi Szűz Mária Engesztelő-kápolnában július 8-án, csütörtökön 21 órától Nagy Ákos karnagy vezetésével. Utána szentmise és éjszakai virrasztás. Cím: 1125 Budapest, Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig).

**LELKIGYAKORLAT**

**MEGNYITOTTUNK! Szent Gellért Lelkigyakorlatos Ház** (2016 Leányfalu, Móriscz Zsigmond út 139.): Július 7-én 18 órától 10-én 13 óráig „Ne félj,

sem itéllek el! Kiút az abortusz okozta fájdalomból”. Lelkigyakorlat Kovács Ferenc diakónus és Kovácsné Treer Mária mentálhigiénés lelkigondozó vezetésével. Július 29-én 18 órától augusztus 1-jén 13 óráig Kardos Csongor ferences házfőnök atya lelkigyakorlata. Augusztus 29-én 18 órától szeptember 1-jén 13 óráig Barsi Balázs atya lelkigyakorlata. Részvétel védettségi igazolással lehetséges. Elérhetőség: 06-26-383-212, 06-30-466-0749

**BÚCSÚ**

**AZ AUTÓK MEGÁLDÁSÁNAK** több mint négy évtizedes hagyományával rendelkező szántódpusztai Szent Kristóf-búcsú szentmiséjét 2021. július 24-én, szombaton 19 órakor Szántódpusztán Mihály Norbert Jeromos tihanyi perjel végzi. Az autók megáldása – a szokott módon – a szentmise végén lesz.

**ZARÁNDOKLAT**

**Országos roma zárandoklat Mátraverebély-Szentkúton** 2021. július 3-án, szombaton 10 órától Boldog Ceferino születésének 160., vértanúságának, mennyei születésnapjának 85. évfordulóján. Bővebb információ: <https://boldogceferinointezet.hu>

**KIÁLLÍTÁS**

**„Eucharisztikus csodák a világban” és a „Népek igaza” Isten szolgája Márton Áron püspök hitvallóról** készült kiállítás tekinthető meg a Budapest, VIII. kerület Tisztviselőtelep Magyarok Nagyszonyja téri (volt Rezső téri) Magyarok Nagyszonyja-templomban június 4-től szeptember 12-ig vasárnaponként 10-12 óráig, hétköznap a szentmisék alkalmával. Mindenkit szeretettel hívnak és várnak.

**Nem tudni dönteni? Mi megkönnyítjük a választást. AJÁNDÉKOZZON UTALVÁNYT, MELY LEVÁSÁROLHATÓ AZ *Új Ember* KÖNYVESBOLTBAN.****ELÉRHETŐSÉGEINK:**

1053 Budapest, Ferenciek tere 7-8. (Kárpátia-udvar)  
Telefon: (06/1) 266-0845; webbolt: [bolt.ujember.hu](http://bolt.ujember.hu)



**Nyomás:** Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • **Ügyvezető:** Tolonics Gergely

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG  
ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.  
LAPZÁRTA: 2021. JÚNIUS 28.

**Kiadja a Magyar Kurír**  
Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán és a Digitalstandon

**Főszerkesztő és felelős kiadó:** Kuzmányi István

**Lapszerkesztő:** Baranyai Béla • **Lapszerkesztő-helyettes:** Köröszky László  
**Szerkesztőség:** Agónás Szonja, Benke Zsuzsa, Bodnár Dániel, Bókay László, Borsodi Henrietta, Fábiani Attila, Gátas Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet, Verestői Nárcisz

**Olvasószerkesztő:** Koditek Bernadett  
**Korrektor:** Szántó István • **Tördelés:** Bukovszki Antal

**Szerkesztőség és kiadóhivatal:** 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.  
**Postacím:** 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933  
[www.ujember.hu](http://www.ujember.hu) • e-mail: [ujember@ujember.hu](mailto:ujember@ujember.hu)

**Könyvesbolt:** 06/1-266-0845; [konyvesbolt@ujember.hu](http://konyvesbolt@ujember.hu)

**Médiaajánlat kérhető:** 06/1-317-3933; [hirdetes@ujember.hu](mailto:hirdetes@ujember.hu)

**Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:**

+36/1-317-3933; [aprohirdetes@ujember.hu](mailto:aprohirdetes@ujember.hu); <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

**Előfizetés, terjesztés:** +36/1-235-0484; +36/1-633-3790; +36/1-633-3132; [terjesztes@ujember.hu](mailto:terjesztes@ujember.hu)  
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.  
Egyéni egy példányos előfizetés belföldről negyedévre: 4050 Ft, fél évre: 8100 Ft, egy évre: 16 200 Ft.  
Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).



# „Nézni tanítottál”

## Végső búcsút vettek Jankovics Marcelltől

Június 22-én a budapesti Farkasréti temetőben kísérték utolsó útjára Jankovics Marcell rajzfilmrendező, grafikus, aki május 29-én hunyt el, 79 éves korában. Temetésén többek között Korzenszky Richárd OSB nyugalmazott tihanyi perjel mondott beszédet, aki hajdan Pannonhalmán osztálytársa volt – búcsúzó sorait teljes egészében közreadjuk.

A Kossuth- és Balázs Béla-díjas, a Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztjével kitüntetett rajzfilmrendező, grafikus, könyvillusztrátor, művelődéstörténész, a nemzeti művésze, a Magyar Művészeti Akadémia (MMA) tiszteletbeli elnöke május 29-én hunyt el. Temetése a Katolikus Egyház szertartása szerint történt. Jankovics Marcellt a Magyar Művészeti Akadémia és az Emberi Erőforrások Minisztériuma saját halottjának tekintette.

Számos barátja, tisztelője és pályatársa vett búcsút az életének 80. évében elhunyt művésztől kedden a Farkasréti temetőben. A búcsúztatáson részt vett Orbán Viktor miniszterelnök és Áder János köztársasági elnök is.

Vashegyi György, az MMA elnöke, majd Szemadám György képzőművész búcsúzott – utóbbi Jankovics Marcell barátai, köztük Péterfy László szobrászművész és Hoppál Mihály néprajztudós nevében. Szemadám György elmondta, Jankovics Marcell minden egyes filmjében rejtett önarcképet lát: „A szememben ő volt János vitéz, Sisyphus, a népmesék legkisebb királyfia, a Fehérlófia Fanyűvője és Az ember tragédiája Ádámja is”.

Korzenszky Richárd OSB emeritus tihanyi perjel búcsúzó sorait aduk közre.

Tisztelt gyászolók! Nééztek... Nééztek az ég madarait, a mezők liliomait – erre szólít fel Jézus (Mt 6,26). Tanítványaihoz beszél, akik ugyanolyan emberek,

mint amilyenek mi vagyunk. Képesek vagyunk arra, hogy ne vegyük észre magunk körül a mindennapok csodáit. Képesek vagyunk arra, hogy bezárkózzunk, csak magunkkal törődjünk, ne vegyük észre, hogy mindeknek, ami körülvesz bennünket, nemcsak körvonalai és színei vannak, hanem mélyebb jelentése. Beszédes ez a sokszínű, látható, tapintható, érzékelhető világ. És mi arra tettünk, hogy lássunk, halljunk, érzékeljünk, találjuk meg a helyünket, és legyünk képesek arra, hogy értelmesen éljünk.

A mezők liliomai nem szönek, nem fonnak, mégis Salamon sem volt úgy felöltözve legszebb pompájában, mint egy ezek közül. És akkor elhangzik a kérdés, ami ugyanakkor kijelentés is: „Nem többet értek ti náluk?”

Ki az ember? Mi az ember? Örök kérdés mindannyiunk számára. Mindannyian átérezzük, hogy valahonnan jöttünk és valahová megyünk. Egy összevisszaságba gabalyodott világban nem találja a helyét az ember. Szükségünk van arra, hogy újra és újra föltekintsünk az égre, megcsodáljuk a bennünket körülvevő teremtett világ szépségét. Szükségünk van arra, hogy rádöbbenjünk a gyökereinkre: van múltunk, amely közös, amely egy néppé fog bennünket össze. Voltak, és kell, hogy legyenek hőseink, akik képesek szembeszállni a legyőzhetetlennek látszó hatalommal is, miként Toldi legyőzte a cseh bajnokot... Az ember nem önmagában létezik, és nem önmagáért él.

Nééztek a mezők liliomait, nééztek az ég madarait...

Kell, hogy tudjunk látni. Nézni. Csodálkozni. Kell, hogy ne csak látásunk legyen, hanem belátásunk is: ebben a világban mindennek és mindenkinek megvan a maga helye. És kell, hogy legyenek emberek, akik fölnyitják a szemünket, vagy megtisztítják gyengülő emlékezetünket. Kell, hogy legyenek, akik a szó legigazibb értelmében helyre tesznek minket. Kell, hogy föltegyék a kér-

dést, miként Madách is föltette: „E szűk határú lét-e mindenem?”

Jézus példázatokban beszélt, aki fölhívta tanítványainak a figyelmét arra, hogy mindennek, ami körülvesz bennünket, mélyebb, mögöttes jelentése van. Ady mondja ki a következőt, gyöttrődései közepette: „Az Isten van valamiként minden gondolatnak alján” (Az Isten balján).

„A csillagok járásának te adtál törvényt” – mondja a zsoltáros (148.). Van fölöttünk Úr, aki megteremtette ennek a világnak a rendjét, s aki behelyezte ebbe a jól elrendezett világba az embert, hogy művelje azt.

Az ember képes arra, hogy felborítsa a rendet. Képes arra, hogy magát tegye meg mindenek mértékének. A pillanatnyi érdekek – legyenek akár gazdasági, akár politikai érdekek – képesek felülírni a teremtett világ rendjét. Ennek a következménye pedig nem más, mint az elembertelenedés, az önzés, a pusztulás, a pusztítás. S közben megfedkezünk arról, hogy többségi szavazással a teremtett világ rendjét megváltoztatni nem tudjuk. S ha erre tesszünk kísérletet, önpusztító, öngyilkos társadalmat hozunk létre.

Szükség volt és szükség van mindig olyan prófétákra, mint Jankovics Marcell, akik bátran ki merik mondani a figyelmeztető, prófétai szót: „Nééztek...”

Ma búcsút veszünk egy zseniális művésztől, egy hozzátartozótól, egy jó baráttól – búcsút veszünk egy olyan embertől, aki tisztában volt azzal, hogy gyökerek nélkül létezni nem lehet. Egy olyan embertől veszünk búcsút, aki számára természetes kincs volt a magyarság és az a kultúra, amelynek legfontosabb tartópillére a Biblia volt. Ő tudta, hogy nem mindegy, milyen szellemi-lelki táplálékot kap az ember kisgyermekkorától. Tudta jól, meggyőződése volt, hogy a kultúra nem öncél, hanem lényeges eleme az emberi létezésnek. És tisztában volt azzal, hogy minden, ami körülvesz bennünket, mélyebb jelentést hordoz, az



életéről, a létezésről beszél. Az emberi életéről, amelyhez bár hozzátartozik a halál, mégis van értelme, ha tudunk figyelni egymásra, ha nem tagadjuk meg a múltunkat, nem tagadjuk meg a gyökereinket, ha nem tagadjuk meg magyarságunkat és kereszténységünket.

Titok az élet és titok a halál. A hívő ember számára is elsötétedik a világ, amikor szembe találja magát a halál tényével. A magát nem hívőnek mondó számára is élesen megfogalmazódik ilyenkor a kérdés: „E szűkhatárú lét-e mindenem?”

Keresztény hitem szerint a mezők liliomai és az ég madarai a Teremtőről beszélnek, aki nem azért teremtette meg az embert, hogy küzdelmeinek végén a semmi várja. Mindannyian az életre születtünk. A Teljességre vágyunk. Ha megharcoltuk a jó harcot, és végigfuttattuk a pályát, akkor célba értünk (2Tim 4,7).

Jankovics Marcell életéből nem hiányzott a küzdelem. Ő maga is küzdő volt. Küzdött a jobbjért, a szebbért. Egész életműve erről beszél. Keresztury Dezső írja egyik versének utolsó szakaszában:

„Sokszor éreztem, vége van, megölnek, elvesztem magam, s mindig túléltem. Sokszor éreztem, eltűnök, s a Nap mindújra kisütött, valaki lenyúlt értem. S mindig úr lett a vadakon valami nagyobb hatalom, s elfértem tenyerében) (Valaki tenyerében)

Hiszem, Marci, hogy Veled is így van. S remélem, velünk is így lesz. Mindannyiunkkal, akik fel tudunk

nézni a csillagos égre. Mindannyiunkkal, akik rá tudunk csodálkozni a nem ember alkotta világ csodáira, az ég madaraira, a mezők liliomaira. Köszönjük, hogy nézni tanítottál minket. S adja Isten, hogy mindannyian tudjunk majd látni.

Jankovics Marcell népszerűségét animációs filmjei mellett közösségépítő, pozitív lelkiségének köszönheti. Oldott előadói stílusa és megbízott szakmai tudása miatt méltán lett közkedvelt, a magyar kultúra meghatározó személyisége. Vizuális művész, közéleti ember, népmesekutató, reneszánsz műveltségű gondolkodó volt. A hetvenes években a Kisképzőben, majd 1981-től az Iparművészeti Főiskolán tanított animációt. Első egész estés rajzfilmje, a János vitéz 1973-ban készült el, majd 1981-ben mutatták be a második, a Fehérlófiát. 1975-ben Oscar-díjra jelölték Sisyphus című filmjét, Kúzdók című alkotása elnyerte a cannes-i fesztivál legjobb rövidfilmnek járó Arany Pálma-díját 1977-ben. Ebben az évben kezdte el a Magyar népmesék-sorozatát, amelyet forgatókönyvíróként, rendezőként, tervezőként 2002-ig gondozott. Az ember tragédiája rajzfilmváltozatáért (2011) a Magyar Újságírók Országos Szövetségének díját kapta meg 2012-ben. Utolsó munkája, a Toldi című rajzfilmsorozat idén tavasszal készült el. (Forrás: MTI)

Forrás: Korzenszky Richárd  
Fotó: Koszticsák Szilárd, MTI

# A középkori Magyarország falkép-legendáriuma

Reprezentatív kötettel bővült az Új ember kiadványok sorozata. Thaler Tamás nagy-szerű fotóin keresztül a Kárpát-medence középkori fal-festményeivel ismerkedhetünk meg. A Freskók nyomában című kötetben látható képeket Kerny Terézia rövid magyarázatai hozzák még közelebb az olvasóhoz.

A középkori Magyar Királyság legjelentősebb számú képzőművészeti együttesét a

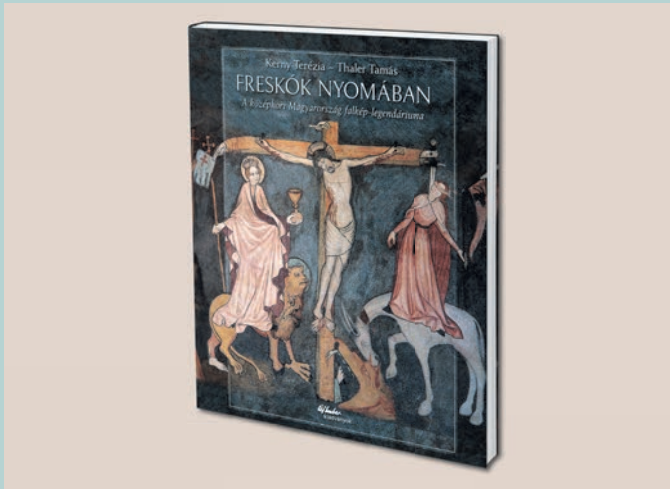
falképek alkotják. A magyar művészettörténeti irodalomban több mint ötszáz olyan épület szerepel, amelyet középkori és kora reneszánsz freskók díszítettek. Az évszázadok történelmi viharai során azonban az emlékanyag zöme elpusztult. A török hódoltság miatt például a történelmi Magyarország középső területén alig maradt meg valami a középkor tárgyi emlékeiből, bár az utóbbi évtize-

dek műemléki-régészeti kutatásai nyomán az Alföldön is egyre-másra kerülnek elő izgalmas együttesek.

A falképek a középkor, de mindenekelőtt a keresztény ikonográfia kutatója számára kiapadhatatlan kincseshányát jelentenek. A képek tanulmányozása során feltárul a középkori ember gondolat- és hitvilága. A falképek azonban „megszólalni” csak azok számára tud-

nak, akik valamelyest jártasak a Bibliában és a keresztény legendákban. Könyvünk ebben kíván segítséget nyújtani a legnépszerűbb, leggyakrabban előforduló témák bemutatásával.

Thaler Tamás – Kerny Terézia: Freskók nyomában – A középkori Magyarország falkép-legendáriuma című kötete megvásárolható az Új Ember könyvesboltban (Budapest, V. kerület, Ferenciek tere 7–8.



Nyitvatartás: hétfő, kedd, megrendelhető az Új Ember csütörtök, péntek 9–17 óráig; online könyvruházban. szerda 10–18 óráig) vagy Baranyai Béla





HÍREK KÉPEKBEN

• A nyíregyházi Szent Atanáz Főiskolán a szeptemberben induló licenciaképzésen a keleti keresztény tudományok nemzetközi szakteknintéi fognak tanítani. Eddig csak teológus diplomával rendelkezők végezhetek licenciakurzust, most már a bölcsészdiplomások számára is megnyílt a képzés. A kurzus négy félévből áll, a szakterületek: patrisztikus teológia, keleti liturgia és keleti egyháztörténelem.



• Papi találkozót tartottak Bélapátfalván. Minden évben a bélapátfalvi apátságban zárul az Egri Főegyházmegye lelkipásztorainak lelki gyakorlatát, melyet idén Keresztes Szilárd nyugalmazott hajdúdorogi görögkatolikus megyéspüspök vezetett. Ő mondta a záró szentmise homíliáját is június 24-én.

• Együttműködési megállapodást kötött a koronavírus-járvány miatt árván maradt gyerekeket segítő Regőczy Alapítvány a Karitatív Tanács tagszervezeteivel június 24-én. Az erről szóló dokumentumot Herczegh Anita, Áder János köztársasági elnök felesége, az alapítvány kuratóriumának tagja, Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára, a Karitatív Tanács elnöke és a tagszervezetek vezetői írták alá a Sándor-palotában.



## Ferenc pápa és Pókember találkozott a szerdai audiencián

„Nem a szuperhős vagyok, én a beteg gyerekeket szoktam meglátogatni” – magyarázta az olasz önkéntes a június 23-i általános kihallgatáson. Tökéletes Pókember-jelmezében türelmesen állt a tömegben Mattia Villardita, amíg hozzá is odaért Ferenc pápa, és kezet foghatott vele. Addig is: aki csak látta, azon tanakodott, vajon az igazi Pókember várakozik-e a Szent Damazusz-udvarban.

A huszonnyolc esztendő Mattia Villardita a beteg gyerekeket szeretné mosolyra deríteni a jelmezében. Az olasz fiatalember küldetése személyes élettörténetéből fakad: tizenkilenc éves korában – születési rendellenessége miatt – hosszabb időt kórházban kellett töltenie, több műtétet végeztek el rajta. Az ekkor átélt hatására született meg benne a vágy, hogy kedvenc hősné jelmezét magára öltve jókedvre derítse a kis betegeket és családjaikat.

Villardita jól ismert látogató a Vatikán fenntartásában működő római Bambino Gesù Gyermekkórházban is.

Ferenc pápa megölelte Villarditát, és megköszönte mindazt, amit tett, majd néhány jelen lévő beteg kisgyerekkel közös fotók készültek.

Négy évvel ezelőtt Villardita egy alapítványt is létrehozott a céljai támogatására. Idén januárban a jólelkű olasz Pókembert „lovaggá ültette” Sergio Mattarella olasz köztársasági elnök, kifejezve elismerését a különleges kezdeményezéséért és önzetlenségéért. „Nem én vagyok a szuperhős, hanem a gyerekek a kórházban” – mondta egy olasz lapnak Mattia Villardita a díjátadó ceremónián.

Forrás: Aleteia.org

Fotó: Antoine Mekary/Aleteia.org

Fordította: Verestói Nárcisz



## Régi vágya volt, hogy pap legyen

### Diakónussá szentelték a kerekesszékes Matthiast

*Ritkán látunk kerekesszékes diakónust, papot. Sok helyen még az az elképzelés él, hogy a pap kizárólag testi hiba nélkül való lehet. Am Matthias Fraune meggyőződése szerint a fogyatékkal élők is beléphetnek Jézus szolgálatába. Az ötvennégy éves férfit és két seminaristát társát áprilisban szentelték diakónussá a münsteri Szent Pál-székesegyházban. Pappá szentelésük 2022 pünkösdjén lesz.*

Az új diakónusok a főpásztor elé járulva átvették az evangéliumkönyvet annak jeleként, hogy elsődleges feladatuk Isten ígéjének hirdetése lesz.

„Hát, nem lángolt a szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton?” – a münsteri megyéspüspök az emmauszi tanítványok Lukács-evangéliumban olvasható szavaival küldte diakónusi szolgálatukra a felszentelteteket.

Matthias Fraune hálás, hogy küldött – arra hivatott, hogy örömhírt vigyen a szegényeknek, a betegeknek és a szomorkodóknak. Megrendülten beszél a diakónussá szenteléséről.

Az észak-rajna-vesztfáliai Lauerből származó férfi tizenhárom éves kora óta kerekesszékesben ül. Az általános iskolák épülete az 1960-as években még nem lévén akadálymentesítve, Matthiast az osztálytársai vitték fel nap mint nap a lépcsőn az emeleti tantermekbe. Tanulmányai befejeztével harminckét évesen keresztyén dolgozott közalkalmazottként a laeri városházán – s vélhetőleg ezt a tevékenységet folytatta volna ezután is, ha nem lángolt volna benne valami már régebben. „Nem nyílt tűz volt. Ki nem alvó parázs” – fogalmazott a *katholisch.de*-nek nyilatkozva. Vágy éledt benne, hogy pap legyen. Harminckét évvel ezelőtt jelentkezett először a semináriumba, de nem vették fel. Még nem fért bele az Egyház arculatába. Ő azonban nem kedvetlenedett el, sőt számos szolgálattal kapcsolódott be az egyházi vérkeringésbe: az egyházközségben, ahova tartozott, segítette a szentmise előkészítésében, a liturgikus szolgálatot végzők körében – ő foglalkozott a ministránsokkal és a felolvasókkal.



Vezette a közösség irattárát, sekrestyésként és kántorként szolgált.

Orgonán is játszik. Hogyan képes orgonálni, ha nem tudja lábbal működtetni a hangszert? A megoldás egyszerű: a pedálokat feltették az első billentyűsorra. „Így bal kézzel a pedálokat működtetem, jobb kézzel pedig a második billentyűsoron a dallamot játszotam. Észre sem vették” – mondja büszkén.

Belemerülve önkéntes feladataiba is mindvégig érezte, hogy valamely erő „többet akar tőle, valami más terve van vele”; és barátai, ismerősei egyre biztatták, hogy ne adja fel, próbálja meg újra. A parázs tovább izzott, nem akart kialudni. Másodszor is próbálkozott a münsteri semináriumban. Megint hiába.

„Isten sosem az élet mélységei mellett vezetett, hanem azokon keresztül” – vallja Matthias Fraune. De a mélységekben mindig megadatott, hogy újra lélegezni tudjon. Embereken keresztül, akik gyermekkorában

felcipeltek az iskola lépcsőjén, akik felismerték a benne izzó lángot, akik támogatták a papság iránti vágyát. 2012-ben Rómában találkozott Klaus Winterkamppal, aki akkor a münsteri püspökség székesegyházi helynöke volt – ma püspöki helynök. Biztatására harmadszor is jelentkezett a münsteri szemináriumba. Biztos volt benne, hogy ezúttal sem jár sikerrel. Nem így történt. 2016-ban költözött be a papi szemináriumba.

Az egyházi törvénykönyv 1029. kánonja alapján a helyi püspöknek meg kell vizsgálnia, hogy a szentelendő rendelkeznek-e a felveendő rendnek megfelelő fizikai és pszichikai tulajdonságokkal. A pszichés betegségekkel ellentétben a testi fogyatékoság nem alapvető akadály a szentelésnek (1041. kánon). Fizikai korlátozottságában a lehetőséget látja a szolgálat területén Matthias Fraune. „Kerekesszékesként, a betegség és fájdalmak tapasztalatával különösen segítségére lehetek a szenvedőknek.” És minthogy az em-

berekért való konkrét szolgálatban látja fő feladatát, kórházlelkész végzettséget is szerzett.

Természetesen erre sokan azt mondják, hogy nagy paphiány idején az Egyház testi fogyatékosokkal élő férfiakat is szentel. Matthias Fraune szerint ez túl felháborító megközelítés. „A keresztyén Jézus sem erős hős, hanem megkínzott, elgyötört férfi. Tanítványai sem voltak tökéletesek, mégis szentként tiszteljük őket. Talán a papi hivatásnál sem csak a fizikai tökéletesség számít” – mondja.

2022 januárjáig a borkeni Szent Remigius-egyházközségben végzi szerpapi szolgálatát, ahol már felkészültek a fogadására. A templomba és a sekrestyébe is be lehet menni kerekesszékesekkel, ám a szentélybe csak néhány lépcsőfokon fellépve – így, hogy az új diakónus is be tudjon jutni, ideiglenesen rámpát helyeztek el. A Szent Remigius-templom olyan kialakítású, hogy nem lehet sem süllyeszteni, sem emelni az oltárt. Szerencse – szögezi le az új diakónus –, hogy felsőteste még elég mozgékony, és kerekesszéket is magasabbra tudja állítani – annyira, hogy megfelelően tudja hirdetni Isten ígétjét.

Az egyéves szerpapi szolgálat után, 2022 pünkösdjén szentelik pappá, diakónustársaival együtt.

Kerekesszékes pap lesz – értelmezése szerint a betegek és szegények szolgálatának látható jeleként. Matthias Fraune szerint „nincsenek másodosztályú emberek. Isten áldása mindenkinek szól”. Ezt az üzenetet akarja továbbadni.

Forrás és fotó:

Bistum-muenster.de

Fordította: Gátas Judit